

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập

(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

SỐ 218

TRANG 20 TỶ

PHÁT HÀNH

ngày 15 - 6-1972

đến 22-6-1972

Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH

— Đầu bếp : MINH VÕ —

Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH

— ÓNG NÓI : 93801

Wason
DS 531
C 744+

Ngụy Quân tử Nhạc Bất Quần

Chả hiểu một anh cu nào đó ở Viện Cầu Mống, cách đây chừng một niên thì phải, đã có nháy ý tặng cho ông chủ tịch của Viện này một cái mỹ hiệu là Nhạc Bất Quần. Bởi lẽ ông chủ tịch toàn chơi đờn ngâm. Mặt ngoài thơ thời nói cười, bề trong nham hiểm giết người sans couteau ! Anh em dau đốn can tràng ghê lắm, nhưng há miệng mắc quai, có nói tung ra thì chỉ tỏ vạch áo cho người xem lưng mà thôi.

Nhạc Bất Quần là một nhân vật trong tiểu thuyết Tiểu Ngạc giang hồ của Kim Dung. Họ Nhạc đứng đầu phái Hoa Sơn, một trong những danh môn chính phái. Ông ta lại cũng còn nổi tiếng trong chon giang hồ là một bậc hiền nhân quân tử, chính vì thế mà thiên hạ mới mệnh danh ông ta là Quân tử kiếm.

Cả một đời hành hiệp giang hồ, họ Nhạc, với cái bề ngoài trí trá lọc lừa, đã xử sự theo đúng cốt cách của cái vai trò một người quân tử. Nhưng bên trong

thì ông ta đã không từ một hành động nào, dù xấu xa ti tiện, như ba sát cả đệ tử của mình để ém nhem câu chuyện mình đã cướp được Tích Tà kiếm phổ, như tự hiến mình đi để học cho kỳ được cái thứ kiếm phổ bằng môn tà đạo này. Hơn thế nữa, họ Nhạc lại còn đánh lừa tất cả quần hùng trong Ngũ Nhạc kiếm phái về cái sơn động sau móm Sám Hối với âm mưu thủ tiêu hết trọn. Đó là chưa kể đến cái hành động giết hại vị sư thái của phái Hằng Sơn bằng cách ném đá giấu tay đồ tộ cho Tà Lãnh Thiên, chương môn nhân phái Tung Sơn.

Và cho mãi tới khi họ Nhạc sắp đi doang, quần hùng mới té ngựa người ra để biết một sự biết đau xót rằng ông ta chỉ là một thứ ngụy quân tử.

Trong vòng một tháng nay, nghĩa là sau khi ông chủ tịch xử dụng cái giờ quyền biến cho hợp đạo lý, Thầy Mạnh đã nói rằng : «Số ở chấp nhất giả, vị kỳ

đồng thời mần những cử man-nớp rộng lớn để cho mấy cái mom loa mép giải bác bỏ luật này, trong thiên hạ lại thấy có sự nhắc nhở đến cái mỹ hiệu Nhạc Bất Quần. Thiên hạ biểu rằng ông ta là một người quá chấp nhất. Trong lúc Xếp mới ông ta vô định cùng một số các nhân vật tại mặt khác của Viện để có đôi lời thông cảm về luật Oui thì ông ta và đồng bọn Oui liên, nhưng khi đưa ra thảo luận, ông ta lại áp dụng những miếng đòn của Niccolo Machiavelli để cho nó biến thành Non.

Để chứng tỏ rằng mình là một con người uy vũ bất năng khuất. Khuất sau lưng thì được, nhưng còn khuất công khai thì hơi phiền, vì như thế, phông thờ còn chỉ là tâm tiếng của Nhạc Bất Quần nữa.

Thế mới biết rằng, người chấp nhất là người không bao giờ có thể biết quyền biến cho hợp đạo lý, Thầy Mạnh có nói rằng : «Số ở chấp nhất giả, vị kỳ

tác đạo giả cử nhất nhi phế bách giả !» Nghĩa là : cái đảng ghét trong sự chấp nhất là vì nó làm hại đạo, làm được một việc bỏ trăm việc.

Cho nên chỉ có người quân tử thật lực mới theo được đạo trung dung, kẻ ngụy quân tử không theo được trung dung. Vì rằng người quân tử tư tưởng hoặc hành vi lúc nào cũng thời trung, nghĩa là làm việc gì cũng thích hợp thiên lý và phải thời ; kẻ ngụy quân tử không trung dung được, vì ngụy quân tử chỉ biết có tư tâm tư dục mà thôi, không hiểu cái thiên lý chi công chi chính, dù có theo trung dung đi chăng nữa cũng chỉ là một thứ trung dung tiêu nhân, nghĩa là theo cái tư dục mà làm điều trái đạo.

Ồi chao ! Trong lúc kẻ thù Cộng sản xập xò ở trước mắt, cạnh vách, sau lưng mà li cứ chấp nhất, đời cái này, hạch cái nọ thế thì còn lâu mới làm nổi cái vai tuồng của người quân tử.

HÃY BẮT TAY VÀO THỰC TẾ

Sau mấy phiên họp khoáng đại cái nhau chỉ choé như mò bò ở nhà Hát tây giữa 2 môn phái hắc bạch thân và chống ông nhà nước, được hàng trăm nhân viên Đảng Hồ Bôn lập vòng đai bảo vệ an ninh luật ủy quyền «nguyên con» đã xào nấu thành luật ủy quyền «hạn chế» và hiện nay nó đang trên đường bỏ tới viện Bô lão.

Người ta chưa rõ rồi đây, lập trường của viện này sẽ ra sao, nhất định bác hay thông qua một cách khó khăn? Tuy nhiên mọi người đều hy vọng rằng dự luật hạn chế này không phải là một cơ hội bằng vàng để phe đối lập làm lớn chuyện, tạo khủng hoảng chính trị ở hậu phương, làm suy giảm tinh thần chiến đấu của quân dân miền Nam từ 3 tháng qua, kể từ khi xảy ra các cuộc tổng tấn công của CSBV.

Trong cơ chế dân chủ nền đệ nhị Cộng Hòa Mít, sự phân quyền vẫn được căn cứ vào bản H.P.9 nút, văn kiện căn bản cho việc thi hành luật pháp QG. Nhưng bây giờ, hoàn cảnh đất nước rách nát, mõi lực sút kém, kinh tế suy sụp, tiền tệ mất giá, nhân phẩm con người đi chơi văng, liệu những người có trách nhiệm với tổ quốc có đủ can đảm ngồi dài ở hậu tuyến mãi tranh luận bi bô, kéo dài tình trạng thế thảm như hiện nay thêm nữa hay không?

Cho nên hơn bao giờ hết, tất cả những bất đồng quan điểm, chánh kiến giữa Hành pháp và Lập pháp, cần phải được xếp qua một bên để chung lo đại cuộc hướng về một mục tiêu. Luật ủy quyền « hạn chế » đối với bọn C.O. nó cũng chẳng khác bao nhiêu với 9 biện pháp mới đây của nhà nước, thế nhưng, dù sao, trên nguyên tắc, ít nhất luật « hạn chế » đã dung hòa cũng như ngăn chặn được hậu quả của bế tắc rồi ren trong sinh hoạt chính trị về chiều tại VN. Vấn đề còn lại là tinh thần trách nhiệm của 57 ông Nghị chỉ xin các ông hãy bắt tay vào thực tế đừng bắt con chuột để ra trái núi. Vì hàng ngàn chiến sĩ, hàng vạn dân đen đã phải gục ngã trước hồn tên mũi đạn rồi! Xương máu của họ không thể và không bao giờ được quan niệm như một sự đùa rỡn đối với các ông những người sống và hưởng thụ nhờ lá phiếu, nhờ tiền bạc mồ hôi nước mắt của họ: Xin các ông nhớ điều đó!

Nếu phải suy diễn thêm rằng: luật ủy quyền « hạn chế » tương đối được minh định trên 3 lãnh vực quốc phòng kinh tế, tài chánh nếu được thông qua tại TV thì rõ ràng tu chính án trên có tầm mức làm giảm sự kinh chống của các nghị sĩ, bảo thủ, đối lập, hòa hợp được các khuynh hướng ít ra là trong giai đoạn này đề TT Thiệu kịp thời đưa ra những biện pháp cứu vãn tình thế bi đát theo đúng lời cầu xin của ông, thiết tưởng không phải là quá lạc quan vậy!

LẠI ĐỀ NGHỊ « DI TÀN » GIỜ GIỚI NGHIỆM

Giới nghiêm chỉ là biện pháp bắt buộc đi. Nhà Nước sẽ đi phải ban hành lệnh giới nghiêm là đề đề phòng bọn CS ác ôn còn đồ có thể trà trộn vào những sinh hoạt của dân chúng để phá hoại, để gây rối. Thế nhưng, nếu cứ duy trì mãi tình trạng giới nghiêm như hiện tại thì dân chúng sẽ đói meo, sẽ hết cả xí quách đề mà đồn quân đánh nhau với CS.

Kể từ khi có lệnh giới nghiêm mới, từ 10g đêm đến 6g sáng, mọi sinh hoạt của dân chúng thủ đô gần như tê liệt, thương gia thì ngưng buôn bán, nhà giàu thì bớt chi tiêu, bọn dân ngu khu đen thì nhịn ăn, nhịn mặc... Tất cả chỉ vì không kiểm ra tiền. Trước kia, giới nghiêm từ 1 giờ tới 5 giờ sáng, sự kiểm ăn đã khó khăn, huống hồ bây giờ giới nghiêm lại leo thang từ 10 giờ tới 6g sáng! Hồi này, ngày dài đêm ngắn nên vừa mới chập tối là loay hoay đã 10g mất rồi, là ai này đã phải về nhà để đi ngáo. Nhưng 10g thì đồ ai ngáo được.

Trong hoàn cảnh này, chỉ còn mỗi cách là những cặp vợ chồng, dù trẻ dù già đều quay ra «bê» nhau để giết thì giờ.

Thế là giới nghiêm lại sản xuất thêm một lô tí nhau, tức là tạo thêm những miếng ăn và thêm gánh nặng cho các gia đình nghèo khổ. Những tí nhau sản phẩm của giới nghiêm này chẳng giúp ích cho bố chúng chút nào trong vụ đồn quân hiện tại bởi vì nhà nước không trừ tính những đứa con trong bụng mẹ là những đứa con hiện hữu để cho bố chúng khỏi phải đi ác ỉ!

Thành ra, giới nghiêm đề lại nhiều hậu quả tai hại quá. Giới nghiêm còn làm cho nhà nước mất bét đi một số lớn thuế má đánh vào các hàng tiêu thụ, các sở nách ba, các quán nhậu... Những tai hại này có thể giảm bớt nếu nhà nước cố gắng cho giờ giới nghiêm được «di tàn» một chút, chỉ một chút mà thôi. Có nghĩa là thay vì mới 10 giờ tối đã phải ai về nhà này thì nhà nước nên nhích thêm một chút, tức là 11 giờ. Rồi buổi sáng, thay vì mới 6 giờ mới được ra đường thì cũng nên thụt xuống 5 giờ. Buổi tối được về trễ hơn 1 giờ, trong 1 giờ đồng hồ ân huệ ấy, đám dân nghèo sẽ kiếm chác thêm được chút đỉnh, và các bà buôn gánh bán bưng sẽ có thể tới sở làm, tới chợ bán sớm sủa để kịp làm việc, kịp buôn bán.

Cũng có người e rằng nếu dời giờ giới nghiêm bọn CS sẽ lợi dụng để phá hoại, sợ hãi như vậy là coi thường lực lượng phòng vệ của đề đốc Chung Tấn Cang quá. Thật ra nếu phá hoại được thì bọn CS đã phá hoại từ khuya rồi, chẳng chờ tới lúc chúng ta phòng vệ thủ đô vững như thành đồng và thu ngắn 1 giờ giới nghiêm, chúng mới phá hoại! Chính Tổng thống mới rồi cũng xác nhận là sự phòng vệ SG rất cần mật, Cộng quân khó mà đánh được.

Cho nên, sự cần thiết lúc này là nên giảm bớt thời giờ giới nghiêm để dân chúng dễ dàng làm ăn. Sự làm nguy của dân chúng cũng quan hệ ngang với sự làm nguy của Tổ Quốc vậy. Bởi vì dân chúng no đủ mới cứu nguy được Tổ quốc. Bọn CO mong rằng đề đốc Chung Tấn Cang cũng nghĩ như thế.

PHẢN PHÊ

Lúc cái liên danh Hoa Sen mới được nhờ ơn Phật gia hộ, các Thầy sấn sóc, Phật tử bỏ thăm mà lọt được vào Viện Cầu Móng thì có báo cho rằng đó là một Liên danh «đồng tâm nhất trí» nhất. Người ta nói rằng «cây đình» của cái liên danh này là thầy chùa Trần quang Thuận. Người ta nói rằng ông nghị thầy chùa (có vợ!) này là ruột già của ô. thầy Thiện Minh, nên ông có nhiệm vụ phải nắm hết liên danh Hoa Sen. Trong liên danh, lại cứ tin rằng ông ta xuất thân từ chùa, thế nào cũng nhớ mùi chay, nên sẽ hết sức làm việc, nếu không cho đất nước, thì cũng cho đạo của ông.

Nào hay, từ ngày vào Viện, lợi dụng cái thông hành ngoại giao, ông ta xuất ngoại nhiều nhất — Lần nào cũng lấy cớ: dự hội thảo Phật Giáo, thăm tôn giáo bạn v.v... Mà cái hội thảo đó thì ngay ở nước ta, chùa nào cũng có mỗi tháng một lần! Nghĩa là ông ta cùng vợ con xuất ngoại hội thảo, liên miên!

Đề tỏ ra ta có làm gì ở ngoại quốc, cách đây vài tháng, lúc du hí ở Bangkok, ông nghị chùa hồ hoá là Phật giáo ở miền Nam bị chính quyền đàn áp! Lúc trở về bị các đồng viện hỏi bằng cớ, ông chỉ cười trừ và suy bị Nghị Trần cho đo ván trước mặt các đồng viện!

Ông ta tuyên bố rằng ông ta thuộc khối đối lập. Nhưng mỗi khi cần bày tỏ lập trường, thì y như rằng ngày đó ông ta đang bận đưa vợ con xuất ngoại! Nhon vụ biểu quyết và thảo luận luật ủy quyền mới đây, ông Trưởng khối, ô Chủ tịch T.V đánh biết bao công điện mời ông ta về họp. Nhưng nghị chùa già ngoi già điếc, không về, cái mõi ngoai du từ Mỹ sang Tây với vợ con. Hồi ra mới biết, chức vụ nghị ngòm chỉ là phụ, cái chính là cái khế ước với bàn tay lông lá mà ông ta phải thi hành từng điều khoản.

Tội nghiệp (chương) cho cái liên danh Hoa Sen: nghị chùa thì nay đã lộ liễu, nghị Đình thì nhất định phải ủy quyền, nghị Tài thì ra sao, ai cũng rõ — Sức mõi mà đối lập! Họai chẳng chỉ còn nghị Niệm — Nhưng nghị Niệm lại là em vợ của Nghị Chùa!

Chia buồn

Được tin buồn:

Cháu **LÊ TRỌNG CHÍ**

Thứ nam của GS **LÊ XUÂN CHÁT**

Giám Đốc Viện Truyền Máu Quốc Gia đã anh dũng hy sinh tại chiến trường Q.K. II.

Thành kính chia buồn cùng anh chị **CHÁT** và tang quyến. Xin cầu nguyện hương hồn cháu **CHÍ** sớm tiêu điều miền Cực Lạc.

— Chủ Nhiệm và Bà
NGUYỄN VĂN MINH

— Ô. Bà **PHẠM VĂN LIỄU**

HEPACHAUT

VIỆN BẢO CHẾ: HADZER

Nước cốt lá **ARTICHAUT**

Nước cốt **GAN BÒ TƯƠI**

SINH-TỐ B12

SINH-TỐ B1

SINH-TỐ B2

SINH-TỐ B6

SINH-TỐ PP

SINH-TỐ D2

YẾU CƠ, CƠNS GAN

GÂY CƠ, MẮT NGỦ

MỤN Ở MẶT

NGUẢ MÈ ĐẠY

THIỆU MÁU

LAO-LỰC, TÁO BỒN

ĐƯỜNG THAI

MỎI MỆT

CH SỐ 791 017 / 0000 NGÀY 0-3-60

□ Cuộc thăng trầm của dự luật ủy quyền — Chống hay ủng thì cũng đều là những người sáng suốt — Đang chống mà nhảy sang ủng chỉ là thay đổi sự sáng suốt chứ không phải thay đổi lập trường, nên sẽ không hải là vô liêm sỉ — Chiến lược Vaticano lỏng trong chiến lược Americano.

Ngày 10-06-72, 146 ông Dân biểu ngồi trong nhà Hát Tây để họp về dự luật ủy quyền, chung quanh tòa nhà này có rất nhiều phú lít đứng canh gác một cách cẩn mật. Có người bảo rằng phú lít gác như thế để phòng ngừa bọn phản động kéo tới biểu tình phá rối. Có kẻ lại cho rằng sự canh gác đó là canh gác chính các ông Dân Biểu. Cả hai giả thuyết đều có thể đúng.

Nhưng phú lít năm nay thua phú lít hồi năm 1967, lúc bầu cử TT và PTT để Cộng Hòa đích thân ông xếp phú lít đã dẫn các đàn em vào hẳn bên trong nhà Hát Tây ngồi canh các DBLH kiểm phiếu. Có DB đã lên tiếng phản đối, thì vị xếp phú lít nói rằng "DB bất khả xâm phạm, chứ nhà Hát Tây không bất khả xâm, nên phú lít có quyền ra vô tự do."

Xét rằng lập luận này rất hợp lý, nên đề nghị từ nay mỗi khi phú lít thấy cần phải canh phòng Dân Biểu hoặc canh gác cho DB họp thì cũng nên vào hẳn bên trong phạm vi nhà Hát Tây mà bố trí, vừa chắc ăn, lại đỡ làm cản trở lưu thông suốt khoảng đường Tự Do và chung quanh bùng binh Lam Sơn.

Trong thời buổi thiết quân luật, cản trở lưu thông là phá rối trật tự và an ninh xã hội.

oOo

Nay nói về dự luật ủy quyền. Khởi thủy, một số Nghị sĩ và Dân Biểu, vì "y thức" được tình trạng lâm nguy của Tô Quốc, đã tự động soạn thảo dự luật ủy quyền rộng rãi cho Tổng Thống được cai trị bằng sắc luật trong vòng 6 tháng, ngõ hầu cứu nguy Tô Quốc — Tức là tạm thời mời Quốc Hội về ra cho người ta cứu nước.

Trong khi HP chưa cho biết là HP cần thêm những quyền hạn gì để cứu nước, mà các tác giả của dự án luật đã biết trước và đề nghị QH ủy quyền như thế, tức là tỏ ra rất sáng suốt và mau mắn. Ngày xưa, dưới thời quân chủ, những công thần sáng suốt như vậy được tôn vinh là "những người báo hoàng hơn vua."

Khi dự luật được đưa ra Hạ Viện, có 80 Dân Biểu đã tích cực bảo vệ dự luật và biểu quyết thuận, tức là đa số 80 vị Dân Biểu này cũng là những người sáng suốt, nên mới có được những lập luận bênh vực, một cách vững vàng như vậy, đến nỗi Tổng Thống đã phải tỏ ra vô cùng khâm phục, và công nhận rằng, giá TT có đích thân ra HV mà cãi thì cũng không thể hay hơn.

Các Dân Biểu ủng hộ dự luật, trong lúc tranh luận, đã thay nhau trình bày rất tỉ mỉ, rất rõ ràng rất đầy đủ những khó khăn mà Hành pháp phải đương đầu trong giai đoạn lâm

Sổ đoạn trường

□ KÉP ĐỌC ghi

nguy này. Và, sau khi nghe hết những sự trình bày của các Dân Biểu ủng hộ, Hành pháp đã giật mình toát mồ hôi, không ngờ mình lại có nhiều khó khăn đến như thế.

oOo

Sau khi dự luật được HV thông qua và chuyển lên TV các nghị sĩ đã nghiên cứu rất kỹ rồi TV họp để thảo luận và biểu quyết, kết quả, TV bác dự luật ủy quyền rộng rãi. Phe bác gồm phần lớn là các nghị sĩ trong hai liên danh Bông Huệ và Hoa Sen, "Tư lệnh" của phe bác là NS Huyền, và NS Mậu là "Tư lệnh phó".

Các nghị sĩ bác dự luật ủy quyền cũng là những người rất sáng suốt.

Bởi vì, như mọi người đều biết, thực chất của dự luật này nặng mùi chính trị hơn luật pháp. Vì nặng mùi chính trị, nên việc ủng hộ hay chống dự luật này cũng sắc mùi chính trị. Nếu ủng hộ dự luật ủy quyền rộng rãi và sẵn sàng đứng sau lưng Nguyễn Tổng Thống để tạo một hậu thuẫn chính trị cho Nguyễn Tổng Thống trong giai đoạn sắp tới — mà một giải pháp chính trị chắc chắn đã mạnh mẽ ở tầm quốc tế và có tới 90% hy vọng thành hình.

Mà đã chấp nhận đứng đằng sau tức là không thể đứng dang trước; sự việc "đứng trước đứng sau" rất quan trọng.

Lấy một thí dụ để chứng minh: năm 1945, ở ngoài Bắc có nạn đói. Một vài cơ quan từ thiện, đền chùa, nhà thờ, hoặc những gia đình giàu có phúc đức... thường nấu cháo phát cho dân đói. Những người đi lãnh cháo thì, do kinh nghiệm đều phải cố chen vai thích cánh đứng trước để chắc chắn có cháo và được bát đầy. Đứng sau thường chỉ được bát vơi, đôi khi không được tí gì, vì lỡ hết.

Xét trên khía cạnh chính trị — và sự nghiệp chính trị — thì sự chống của ông Huyền có lý do biện minh rất vững. Chống dự luật ủy quyền là không cho Nguyễn TT hậu thuẫn chính trị mạnh, đồng thời giữ lại được tất cả những quyền hạn của LP

mà Hiến pháp đã quy định, tức là giữ nguyên vẹn cái nền tảng pháp lý của chế độ dân cử này, cũng tức là giữ vững cái thế ngồi ở ngôi vị thứ 3 của ông với đầy đủ đặc quyền đặc lợi nơi bản HP.

Do đó, trong trường hợp một giải pháp hòa bình thành hình, và nếu T.T. và P.T.T. sẽ từ chức như ông Thiệu đã tuyên bố trong đề nghị hòa bình 8 điểm của VNCH thì, chiếu khoản 4 điều 56 HP, ông Huyền sẽ đảm nhiệm chức vụ T.T. trong 3 tháng để tổ chức cuộc bầu cử. Và, khi có bầu cử, không ai cấm được ông Huyền ứng cử, và ứng cử với cả một giường mây Hành pháp trong tay.

Hơn thế nữa, về mặt ngoài, với thành tích chống ủy quyền trong chiến lược anticomunismo trong chiến lược americano, ông Huyền sẽ được coi là một "fi guya fô tô giê nic" trước ông kính thánh trị quốc tế về một giải pháp cho chiến cuộc VN.

Như một đồng nghiệp thường viết "Các chính khách VN đều có tinh thần hy sinh cao độ" ông Huyền là một chính khách lớn của VN vậy ông có tinh thần hy sinh cao như thế, không có gì là ngạc nhiên.

Những người sẵn sàng hy sinh làm Tổng Thống bao giờ cũng là người sáng suốt nhất. Ở Đông Dương ngoài VN, mới có Cam Bốt có được người sáng suốt như vậy, là Long Tổng Thống.

xXx

Ở TV, còn một nhân vật khá sáng suốt nữa là NS Sung. Ông Sung ở phe ủng hộ, nhưng biết trước là dự luật ủy quyền rộng rãi khó được TV thông qua, nên ông đã sáng suốt đưa ngay ra 1 tu chính án có tính chất 1 sự ủy quyền giới hạn. Cũng như anh nhà buôn sáng suốt thấy món hàng của mình khó bán thì phải vội hạ giá ngay để cầu khách.

Nhưng rất tiếc, món hàng của NS Sung — như ông tiết lộ — đã bị "mất cắp".

Tuy nhiên, vốn sáng suốt, ông Sung đã lập tức đưa ra món hàng khác dưới hình thức một dự luật mà nội dung y hệt cái ông đã "mất cắp".

Kết quả trong phiên họp của HV ngày 10-06-72, có phú lít gác quanh dự luật của NS Sung đã được HV thông qua với số phiếu của 79 Dân biểu sáng suốt.

oOo

Chúng ta hãy đợi xem vài hôm nữa, quý vị sáng suốt ở TV sẽ nói gì và làm gì lúc đó mới biết được dự luật ủy quyền giới hạn sẽ được đưa lên trở về HV, hay sẽ được chuyển sang Tổng Thống để ban hành.

Riêng kể viết thì linh cảm thấy là với tình trạng rất sáng suốt của cụ Huyền và hai liên danh hòa đồng tôn giáo BH-HS, dự luật này sẽ còn phải làm 1 phát lộa lèo về HV nữa. Rồi tại HV, sẽ có 1 số DB chống sáng suốt trở thành ủng hộ sáng suốt, và dự luật sẽ được chung quyết thuận n.

Cần nói rõ, trong trường hợp trên, các DB đang chống đối sang ủng hộ, đó chỉ là thay đổi sự sáng suốt chứ không phải là thay đổi lập trường, nên sẽ không phải là những người vô liêm sỉ.

CHÉM RUỒI

Đàn đầu mà gây tai trâu
Đạn đầu bắn xê gwom đầu chém ruồi.
VĂN-QUÂN hạ thủ

CÀ PHÊ SỮA

Từ 0 giờ tối chủ nhật 11-6 vừa qua, ông Tổng Ngọc đã ra lệnh giải tỏa lệnh cấm bán cà phê sữa. Tất nhiên, ông Tổng Ngọc sức mảy mà là ông thần giáng phúc. Cho nên, biện pháp "cà phê sữa" đi kèm với một quyết định mới: giá mỗi hộp sữa nội địa, nói nôm na là sữa Foremost tăng thêm 25 ti.

Tất nhiên dân ghiền cà phê sữa, bấy lâu nay phải uống cà phê đen cũng đỡ thấy tức. Những dân ghiền vừa kể, phần đông đã sang tuổi trung niên, còn tìm đâu ra một bầu sữa, nóng nguội, để mà tu ti, cho nên, những muỗng sữa mỗi ngày chỉ trông vào ly cà phê sữa ngoài tiệm.

Nhưng rất có thể, sự mừng vừa kể chỉ là mừng hực với giá sữa tăng vọt như vừa kể, uống một ly cà phê sữa buổi sáng, giá cũng gần bằng một tờ phở. thì cà phê sữa cũng không mà phở thì cũng nhện. Cho nên, đầu lệnh đã giải tỏa mà ly cà phê thì vẫn đen xỉ.

Bỏ qua một bên dân ghiền cà phê sữa, phần nhiều có đồng lương thấp kém, việc tăng giá mới của ông Tổng Ngọc dù muốn dù không cũng sẽ ảnh hưởng tới các con nít nhà nghèo, tầm bở bằng ly Foremost.

Bọn Con Ong hoa nghìn những công tác yểm trợ tiền tuyến, nhưng đầu sao, đừng để việc yểm trợ làm xáo trộn cả đời sống ở hậu phương. Hậu phương bị xáo trộn, sự khổ cực của chiến sĩ tiền đồn sẽ bị phí toi!

Cho nên cũng mong ông Tổng Ngọc ước lượng cho sát túi tiền của dân nghèo mỗi khi tung ra những biện pháp nhằm vào đại chúng. Giá ông tổng Ngọc bạo phổi, kiếm cách mọi tiền cho đích đáng các ông to mặt lớn, riêng lương chính thức cũng đã ngoài 100 xấp không kể các lộc trời khác, biết đâu những đình làng mai sau sẽ không đến nỗi tạc tượng ông Tổng Ngọc đứng đối diện với ông thần sinh phúc đứng gác cửa?

Mong lắm thay!

Địa ngục môn

LÍNH KIẾNG

Với bài bình luận của tờ Observer của Anh, phải công nhận là anh phóng viên Hồng Mao có con mắt rất đời.

Tất nhiên, vai báo không phải chỉ nêu lên những sự kiện ai cũng biết cũng giống như ông thầy bói sáng, trông mặt khách hàng mà nói toàn những nhiều đại đề như "sinh con đầu lòng chẳng gái thì trai", nhưng đưa ra những con số cụ thể, khiến người xem không khỏi giật mình suy nghĩ.

Đối với phó thường dân có bữa bới đen xỉ mà còn lần thần nghĩ ngợi như rứa, thiết nghĩ các vị có trách nhiệm cũng nên nhân bài báo mà đặt lại vấn đề cho tổ tương.

Vì nếu bỏ đi những cái chậu sành có nước men bóng loáng, bưng các cây kiềng trồng xương mảnh đất chiến đấu tàn khốc, kiểm tra cho kỹ để bôi tên lính ma, lính tử trận trong số lương bổng, không những tinh thần binh sĩ sẽ lên như điều, mà quân đội cũng có thêm một số binh sĩ thực sự căm sừng, chứ không phải chỉ căm sừng bản nước trong các nhà xẩm thành phố như hiện nay.

Nếu nhà nước chịu khó bưng đi các cây kiềng có gốc bự, biết đâu quân đội đã chẳng cần đến những ông lính già, tuổi đã ngoài tứ tuần mà vẫn phải lên đường tòng quân?

Nói đến lính kiềng, cũng phải bực thòm tướng Trương một phát. Khi mới chân ướt chân ráo về nắm quyền ở bộ Tư lệnh QK4, việc đầu tiên của tướng Trương là dẹp bỏ những tệ trạng, mà phải viên tờ Observer đã kể đủ trong bài báo vừa kể. Biết đâu nhờ những hành động thẳng tay của tướng Trương mà ngày nay, QK4 vẫn được yên ổn?...

HÀNG KHÔNG VIỆT NAM

VỚI FAN JET BOEING 727

* Phi cơ tối tân □ 106 Hành khách □ 900 cây số giờ □ Tiếp đãi nồng hậu □ Thức ăn chọn lọc

SAIGON — HONGKONG — TAIPEI — OSAKA □ TOKYO — VIENTIANE — BANGKOK — PHNOMPENH — KUALA-LUMPUR — SINGAPORE — MANILA,

Trạm vé Quốc Tế

116, NGUYỄN HUỆ — SAIGON

ĐT 91.624 — 91.625 — 91.626 — 92.446 — 92.44
90.370 — 90.371 — 90.372 — 90.373.

NÓI LÁO

MÀ CHƠI

nhỏ
lông
báo

• Ta Râu Xòm

Nói lão mà chơi, nghe lão chơi
Đàn đưa lật phát hạt mưa rơi
Chuyện đời đã chán không buồn nhắc
Thơ thần nghe ma kể mấy lời.

VƯƠNG SĨ TRINH

TIN... CUỐI : Sau thắng lợi to lớn dưới được bọn ở mưu ra via hè, bày chủ nhà chủ đất lòng lạng dạ sôi om nhau khiêu vũ liên hoan ăn mừng. Trời đang nắng chang chang, chợt một tiếng sét xé trời chém xả xuống đánh gục căn nhà của tội ác. Từ những viên gạch vỡ vụn, một dòng máu chảy chan hòa trên mặt nhựa nóng. Các bậc trưởng thượng cho đó là điềm bất tường vì lòng trời ý đất đã bị chạm nặng.

GIA NÔ LUẬN

Gia nô là một "mỹ từ" để chỉ kẻ ăn người ở trong nhà. Được "tuyển" làm gia nô chẳng phải dễ, ai muốn cũng được. Đó là một quan niệm lệch lạc cần phải được học tập sửa sai. Vì rất có thể chúng ta không "có tay nuôi người" hoặc cũng nô gặp toàn hung tính mà cứ học đòi sử dụng gia nô thì nhất định có phen bị hại bởi chính bọn người này.

Vị hoàng đế quá cố của nước ta trong thời Đế Nhất Cộng Huê thiếu gì kẻ ăn người ở? Lớn có, bé có, già có, trẻ có. Dù cỡ đủ hạng. Có vị chỉ mới được xưng vào làm tùy viên cho hoàng đế cũng đã tình nguyện coi bỏ tước vị xin làm gia nô một cách chăm chỉ, nhờ đó con đường lên lầu danh vọng rất thênh thang.

Lại nữa, các cụ thường dạy muốn làm gia nô cũng chẳng dễ. Ai không có số, tức cung Thân, Mệnh thiếu ngôi sao "điều đóm", thì chỉ có nước tự tước, tự cường để sống chờ đưng mong được gọi dạ bảo vâng, phe phẩy đuôi, cum cúp tai, nghề nghề cõ cõ để chủ thấy mặt hầu sai bảo.

Làm gia nô và dùng gia nô khó như vậy mà ai cứ bảo dễ ợt là làm. Một hồi, vì trật tự xã hội điên đảo, nhân tâm bất định nên người ta đã đưa ra những sắp xếp không chính là đặt ông này vị nọ vào ngôi thứ của những gia nô, đau đớn nhất của cái vụ mệnh tính này phải kể tới những cái bang Hạ Cấp.

Từ việc san định trật tự lầm lẫn trên, đã một đạo người ta tưởng xã hội những bị nỏ tung nếu không dần xếp ổn thỏa. Năm xưa có kẻ ngồi rồi ăn không đã ví von Hạ Cấp bang tựa thùng rác khiến sở vệ sinh Đô Thành phải chấp đơn kiện của rác rưởi đòi phục hồi danh dự. Rồi tới một đứ đả thay lay vì người đại diện với gia súc làm "súc vật quyền" suýt bị ô uế, tiếm đoạt. Chưa hết, một tên mông môi khác vốn thuộc giống nòi tinh cứ năng nặc cho rằng Hạ Bang trưởng chẳng khác nơi đàn đúm của chị em ta đến nỗi con nuôi các má Năm, má Bảy, má Mười quyết liệt lên tiếng phản kháng sự cạnh tranh nghề nghiệp bất chính.

Ngày nay nhờ nền dân chủ phát triển nên sự tranh sống diễn tiến cũng có mùi huê dạng hơn. Hồi Pháp thuộc, nhiều bậc phụ mẫu chỉ dân nội hóa vì muốn được thăng quan tiến chức nhậm lệ, ngoài việc xin được thủ vai gia nô còn dùng vợ làm thang để vênh vang với xóm trên làng dưới. Nên nỏ bọc bày chữ xem ra được đặt vào vương địa thành thế đã đốt được khá nhiều giai đoạn. Chỉ cần chối bỏ liêm sỉ là xong. Nên mừng hà có ưu phiền?

HƯ HƯ, THỰC THỰC

Trong Con Ong số 215 cũng ở mục này có bài nói về những "Thương Nữ Bất Tri" xuyên qua sinh hoạt tại 2 Câu Lạc Bộ một đại đơn vị nọ. Chuyện từ đầu tới cuối chẳng nhằm ám chỉ một ai, rất hợp với chủ trương "Nói Lão Mà Chơi, Nghe Lão Chơi", nhưng đã khiến các quan nhón hậu cứ động lòng cho hợp ban quản trị CLB liên tiếp nhiều ngày hầu tìm biện pháp. Hay lắm và cũng nên lắm. Trong khi Tư Lệnh học hác vì chuyện đánh đấm, vì những vụ cần nhân mà ở hậu cứ các cảnh "no cơm rưng mỡ" ngang nhiên phò phang thì phải phạng là cái chắc. Bởi chưng, vô tình hay hữu ý, những cảnh nọ đã đâm vào lưng Tư Lệnh và ngạo mạn cười trên những hy sinh của tha nhân. Người còn liêm sỉ không thể chấp nhận được. Con Ong, ngoài tình cổ cứu với ông Sao lớn, quyết liệt quai chết bỏ. Đứng thời mồm ngôn bậy là tự đào huyệt chôn mình. Sức voi các anh mới thực hiện nổi âm mưu ly gián. Vì mền

ông Tư Lệnh, vì linh tráng thực sự choảng địch ở tiền phương, Con Ong phải chọn lương tâm để tránh những thị phi, tai tiếng chẳng những cho toàn đơn vị mà còn cho cả những người trách nhiệm trực tiếp.

Chuyện "Nói Lão Mà Chơi" đôi khi lại thật ra phết. Nó hư hư, thực thực, mờ mờ, ảo ảo. Điều đáng quý là ở chỗ nếu có thói thì nên tẩy uế nhằm tránh những chuyện đau lòng mà Con Ong có phần trách nhiệm nếu biết mà không thừa thốt.

COI BÓ!

Chuyện có thật xảy ra tại nhà một ông thầy bói lừng danh Sài Gòn, nhưng chắc chắn không là 3 ông sờ mu rùa từng được trình bày dung nhan trên đài Vợ Tui Tui Húc cách đây ít lâu.

KHÁCH HÀNG : « Nhờ thầy coi một quẻ về بدن mạng. »

THẦY BÓI : « Ông cho biết tuổi ? »

KHÁCH HÀNG : (hơi ấp úng) « Dạ... tôi tuổi ...tuổi. . . Đôn Quân. »

Tới đây, vì một cười quá nên chẳng dám nghe thêm.

ÁY CHẾT, SAO ĐẠI DỘT THẾ ?

Trong cái màn đôn quân nhằm kêu lính cứu nguy tổ quốc đã nảy ra làm cái ngộ ngộ. Ông nào cũng muốn làm cha bộ Các Bùn đã lên tiếng dạy khôn dạy khéo phải thế này thế nọ để tránh những cảnh ngược ngạo. Thậm chí có cả mấy cái bang Hạ Cấp cũng đã vén mồm đề nghị thay vì gọi lớp tuổi đôn quân đi lính, nên gọi bọn cụ quân nhân trở lại cho tiện, mặc dù lớp lính "cổ" này đã đốt cháy tuổi trẻ từ lâu. Trong số mấy anh cái bang lập ngọn có chú phi lu Bất Nghĩa, hỏn danh Tượng Châm là hăng xài đi hơn cả. Chú ta cứ làm như nhà nước "đit dột" lắm ấy.

Con số cụ quân nhân không nhiều. Vốn vẹn vài ngàn trong khi quân số cần thiết xấp xỉ nửa triệu. Gọi tái ngũ cụ quân, theo Con Ong, là việc làm thất nhân tâm và thiếu công bằng. Những kẻ sắp sửa hành trang lên đường cứu nguy tổ quốc khi thấy lớp lính "cổ" bị lôi cổ trở lại họ sẽ nghĩ gì? Lên tiếng về vấn đề này, không phải con Ong cõ võ bạc nhược nhưng đó là một công bằng cần phải có nếu chúng ta muốn có sự hy sinh đồng đều.

Sau khi nghe phi lu Bất Nghĩa học đòi thói của những người trư ông thành là ăn là nói, nhưng lại ăn nói đại dột. Một số lính "cổ" đã phôn cho Con Ong đòi một bài morale. Con Ong tình vốn lười nên chép nguyên văn sau đây của các cụ thường dùng để rầy rà con cháu mỗi khi chúng đại mồm đại miệng :

— Chết chữa. Sao lại đại thế? Dí vào mồm ấy, Bài học ngắn thế mà tiện.

NHỮNG CHUYỆN LẠ ĐỘC ĐÁO TẠI AN LỘC

Phái viên CON ONG đã thường trực có mặt quanh trận địa An Lộc để phỏng vấn đồng bào vừa thoát nạn về những chuyện lạ độc đáo xảy ra ở Bình Long.

Một vị lão thành cho biết ở trận Bình Long quân đội quốc gia có đủ mọi binh chủng, BQ, Cọp Bay, ĐPQ, SĐ5, SĐ21, Nhảy Dù... tìm lùm, tà la thế nhưng, chỉ có một đơn vị mà Cộng sản ngăn phất ngại nhất vì... họ từng làm cho địch quân táng đóm kinh hồn đó là là các chiến sĩ Biệt Cách 81.

Người chiến sĩ Biệt Cách 81 đã được dân Sài-gòn biết tiếng hồi biến cố Mậu Thân, trong trận đánh tại Cây Quế (Giadinh). Về trận Bình-Long, người lính Biệt Cách đã đánh một trận đê đê. Họ xông vào lòng địch để quạt nhau với địch bằng dao găm và lựu đạn. Họ đến Bình Long trong bóng đêm âm thầm và bằng đường rừng rậm mào hiểm. Họ xuất trận... Vẫn trong bóng tối âm u và đánh địch bằng du kích chiến cảm tử.

Hiện nay, ở giữa thành phố Bình Long, anh em Biệt Cách đã thiết lập một nghĩa địa để chôn cất 51 anh hùng 81 những người lính dũng cảm đã âm thầm đánh địch, và lặng lẽ nằm xuống... không cần ai nhắc nhở.

MỘT GIỜ VỚI TƯỚNG MINH

— « Tình hình An Lộc đã sáng sủa. Thật sáng sủa. Nếu mất An Lộc, hừ, nếu mất An Lộc tôi... »

Nói tới đây, ông Tư Lệnh QK 3 bỏ lửng. Không hỏi tiếp nhưng Con Ong đã biết tướng Minh muốn nói gì. Chờ cho viên Thiếu Tá thuyết trình diễn tiến hành quân đầu giờ xong, tướng Minh phác một cử chỉ cảm ơn, viên sĩ quan rời phòng Tư lệnh, chỉ còn nhà báo với ông Tướng, tâm sự bắt đầu.

Hơi ươn người trên ghế bành, cho thoải mái, tướng Minh chỉ lên bàn đồ, trầm giọng :

« Hai cánh quân trong và ngoài An Lộc đã giao nhau. Đe dọa không còn nữa. Đọc quốc lộ 13 vẫn còn lại những thành phần địch bị cõt chặt với điểm trách nhiệm nhằm gây khó dễ cho quân bạn. Nhà báo biết không, chúng ở dưới hầm, chằng dịt kềm gai, xiềng chân vào những gốc cây cao su. Chúng phải chọn lựa giữa cái chết và bản hoàng đề tạo ào tưởng đang chiến đấu »

Chờ tướng Minh ngắt lời, Con Ong khai hỏa :

— « Thừa Trung Tướng dư luận gần đây phản ảnh một phần nào sự thuận lợi cho ta, tuy nhiên Con Ong muốn biết rõ hơn về điều mà một tờ báo ngoại quốc mới đây bảo rằng diễn tiến mặt trận An Lộc có hơi chậm. »

Gật gù ra chiều đồng ý, ông Tướng Ba Sao tiếp :

— « Đúng. Chậm vì khó. Trong những ngày đầu, ta chỉ có khoảng 1 Sư Đoàn mà phải chấp nhận kháng cự với trên 3 Sư Đoàn địch, ấy là chưa kể những đơn vị lẻ khác. Hầu hết Biệt Động Quân của Quân Khu đã được bốc đi tăng cường cho mặt trận khác. Hơn nữa, địch sử dụng hầu hết vũ khí mới và quá lạ đối với binh sĩ ta, thí dụ chiến xa, hỏa tiễn tầm nhiệt, B. 40 có tầm xa chống trực thăng. Ngoài ra còn cả ngàn lý do tôi sẽ nói sau cũng chưa muốn. Tổng Thống cũng sốt ruột không kém. Trước hội đồng Nội Các và Ủy Ban An Ninh Quốc Gia, tôi đã trình bày tất cả sự kiện khó khăn mà mình phải chấp nhận, trong đó có cả lời hứa nếu để mất An Lộc Tôi... »

Tới đây, ông Tướng lại bỏ lửng. Trong lúc ông nói, Con Ong nhìn ông thật lâu. Đôi lúc không tin ở đôi mắt mình. Chỉ mới có 2 tháng phủ dụ mà ông sột cân đến thế sao? Má ông hóp, mắt ông trôm lơ. Những nét hào hoa của ông Tướng có trình độ thâm âm thật cao không còn nữa. Ông như múa trong bộ đồ trận. Hai mắt đăm chiêu, những vết hằn chịu đựng khứa ngang trán trông già đi tới mấy tuổi, Ông tiếp :

— « Con Ong biết không, khi cô lập Lộc Ninh và tiến quân xuống An Lộc, địch dự trù chiếm thị xã trong 1 tuần rồi cho trình diện chính phủ Lâm Thai. Sau đó, tung 2 Trung Đoàn lập từ Svay Rieng đánh ngang hông Tây Ninh chiếm đồn điền Dầu Tiếng làm trạm nuôi quân chính. Cùng lúc các Công Trường từ Bình Long theo trục quốc lộ 13 tiến đánh Bình Dương, uy hiếp Sài Gòn. Theo kế hoạch điều quân của địch thì vừa chiếm, Bình Long vừa uy hiếp Sài Gòn chỉ trong vòng 1 tháng tròn. Thế mà... »

Con Ong ngắt lời tướng Minh :

— « Thế mà vì học miêng xuong Bình Long nên toàn bộ kế hoạch bị gãy. Thừa Trung Tướng, theo thiên ý, mặt trận An Lộc dù chậm bao nhiêu nhưng ngăn chặn được ý đồ dùng Bình Long làm nơi trình diện chính phủ lâm thời và bàn đạp uy hiếp Sài Gòn, thiếu tướng chẳng nên tiêu tâm về những chuyện khác. »

Đưa mời tướng Minh điều Durhill thứ hai. Cầm điều thuốc, nhìn nhà báo, ông nói như gió thoảng :

— « Lâu lắm mới được chút điều thuốc ngon như hôm nay. »

Thuốc lá, theo ngôn từ nhà nghề là « tương tư thảo » mà hút không ngon thì đủ biết tướng Minh đã phí biết bao nhiêu tâm cơ cho trận đánh khó nhất đời làm tướng. Chưa bao giờ Con Ong thông cảm với ông bằng lúc này.

Rời văn phòng Tư Lệnh, nhà báo ngược mắt nhìn những tầng trời xám nặng màu chì ẩn hiện trên ngọn cây cao su thốt nhiên thấy phần nọ. Phần nọ bọn thối mồm. Và chỉ muốn đập lộn, cho há.

Những chi tiết vụn trong giờ tâm sự với ông tướng Khu 3 xin đọc giả coi tiếp bản trang Tin Độc.

PHÁ VỠ HỆ THỐNG NỘI TUYẾN CỦA CÔNG SẢN

TIN... ĐỘC

NHỮNG ANH HÙNG BÌNH LONG

CHƯA CÓ AI NHẮC ĐẾN!

□ ĐOÀN QUÂN QUÝ NHẬP TRĂNG ĐÁNH ĐỊCH LỆ NHƯ CHỚP VÀ BIẾN MAU NHƯ MA

Phái viên Con Ong, nghe đồng bào Bình Long ca tụng người lính Biệt đánh đêm nên bọn chỉ huy địch du dương ngồi quay quần đớp cháo gà... bắt thân những bóng ma Biệt Cách — trang bị như du kích địch, xuất hiện chớp nhoáng như đoàn quỳ nhập tràng... Trần mưa mìn tại vào mặt bọn sĩ quan BV. Trọn vẹn cán bộ tại tổng hành dinh trung đoàn Quyết thắng địch... được Biệt Cách ấu yếm khai tử.

Đánh thật nhenh, Biệt Cách biến mình lẹ như ma quái. Liên hôm sau, Vem nổi khùng trả đũa bằng 7000 Kê từ đêm... có mặt Biệt Cách 81, tại phân đất An Lộc... lính tráng Bắc Hồ... chỉ ngũ có một mắt. Đêm nằm chỉ tiếp... tề ra quân. Và lính 81, đã tiếp tục. Chọc vào rốn địch, Ngaoáy vào... mất địch bằng những màn đột kích đêm.

Chớp nhoáng và bằng những bữa sấm sét bằng bực pha mìn nổ. Cứ mỗi vị trí "xúc" cho địch chạy dài, rồi Biệt Cách lại trao trả cho bộ binh trấn thủ. Nhưng... vài bữa sau Biệt Cách lại phải tái ngộ trận địa... để duỗi, vì đơn vị bạn chỉ giữ được vài hôm, lại bị Vem ngaoáy ròn l!

Dường như Biệt Cách 81 — chưa có ai nói đến. Cũng chả có ai hỏi thăm viếng. Họ cũng cóc cần! Vì định mệnh đã dành cho người lính Biệt Cách lúc sống... âm thầm xuất quân lừng lè đánh giặc trong cảm nín và... lạnh lùng hy sinh.

Công quân quen mui và chủ quan, định mình chỉ có lính Vem mới biết đánh đêm nên bọn chỉ huy địch du dương ngồi quay quần đớp cháo gà... bắt thân những bóng ma Biệt Cách — trang bị như du kích địch, xuất hiện chớp nhoáng như đoàn quỳ nhập tràng... Trần mưa mìn tại vào mặt bọn sĩ quan BV. Trọn vẹn cán bộ tại tổng hành dinh trung đoàn Quyết thắng địch... được Biệt Cách ấu yếm khai tử.

Đánh thật nhenh, Biệt Cách biến mình lẹ như ma quái. Liên hôm sau, Vem nổi khùng trả đũa bằng 7000 Kê từ đêm... có mặt Biệt Cách 81, tại phân đất An Lộc... lính tráng Bắc Hồ... chỉ ngũ có một mắt. Đêm nằm chỉ tiếp... tề ra quân. Và lính 81, đã tiếp tục. Chọc vào rốn địch, Ngaoáy vào... mất địch bằng những màn đột kích đêm.

Chớp nhoáng và bằng những bữa sấm sét bằng bực pha mìn nổ. Cứ mỗi vị trí "xúc" cho địch chạy dài, rồi Biệt Cách lại trao trả cho bộ binh trấn thủ. Nhưng... vài bữa sau Biệt Cách lại phải tái ngộ trận địa... để duỗi, vì đơn vị bạn chỉ giữ được vài hôm, lại bị Vem ngaoáy ròn l!

những kẻ đã bỏ xác trong phần đất địch.

Biệt cách 81, là những người lính đứng cam đá làm Công Sản phải kinh hoàng. Dù... miệng đời... đã nổi gờ về lính Biệt Cách... Chúng tôi bắt cần thiên hạ sự — Chỉ biết viết về những Anh hùng diệt Cộng, mà các anh rất xứng đáng để mang... danh.

Huy chương nào có nghĩa gì? Thăm viếng phải đoàn đâu có xá chi? Xin các anh hãy tiếp nhận những giọng chữ chí tình của CON ONG và hãy coi như đó mới là Phần Thượng Tinh Thần Võ Giả, làm nổi bật hào quang của những chiến sĩ Biệt Cách Dù 81!

1000 MÁY HÌNH MINOTA biến đi mô?

ĐÀ NẴNG — Giới quân công Đà Nẵng hiện đang bàn tán om xòm vì, có một xe đồ lặn chở đầy máy hình Minota; đứng ngàn chiếc. Giá chợ Trời có thể phát mại rất nhanh từ 40 ghim đến 50 ghim!

Xe này bị về "quả tơm". Chủ nhân đã chuẩn bị mất, Vi... khổ chủ ân danh. Nền... mấy người anh em về được món bở đã xi xỏa, xuê xoa "làm thịt" gọn. Họ chia chác nhau quá lộ liễu mà lại toàn là giới chức có hạng, gồm đủ mặt anh tài.

Có nhiều chiến sĩ, vừa từ mặt trận Mỹ Chánh tạt qua Đà Nẵng nghe nói 1000 máy Minota, được bọn ngồi ở sau tiền tuyến đớp lia lia... bên vắng tục chửi loạn! Cõi chúng bớ này qui quan cao cấp đứng có chọc giần Trương Trương. Chuyện này mà lọt đến tai Ngô trưởng quân, thì... có hứa hẹn nhiều màn chiếu có rất kịch liệt, nuốt khó trôi lắm đó.

ĐƯỢC XÂY DỰNG BẰNG MỸ NHÂN KẾ

☆ Hầu hết, số người bị «móc nối» đều ngần ngại khi bị bắt, vì không ngờ mình lại giao du với «Lá đa... đở lòm»

• đặc biệt của đpv C.O.

Nhờ tài liệu thu được của địch tại giới tuyến trong đó có một tập hồ sơ ghi rõ, nhiều số tiền công sản bỏ ra mua sắm vật dụng và tậu một xe hơi loại sang, để trang bị cho một giới chức cao cấp của ta.

vụ quan sát giá trị của «con mồi» xem có thể khai thác đến độ nào. để liệu chi tiền nuôi dưỡng.

KẾ HOẠCH VỒ TRỘN Ó

Vì thấy, đương sự giới về mặt má với chuyên môn này có lẽ công quân cho rằng «con mồi» sẽ có triển vọng ở các chức vụ tối mật và tối quan trọng sau này. Tiếp đó, Người đẹp tí tề, đôi chàng phải thay thế chức Vespa... Sám cái tu bin 203 để cùng mê ly bắt phở — Chàng định ninh, mọi sản sốc đều để ra bởi tình yêu của nàng dành cho chàng!

Trước ngày công du xuất ngoại, hai gặp nhau lần từ biệt, để hẹn ngày học thành tài, về nước sẽ lo đám cưới.

Ài ngờ, nay được coi rõ các tài liệu về tổ chức ác ôn của nàng — Giới hữu trách của ta đã tương kế tựu kế — để nguyên tình trạng im lặng, rồi giới con mồi trở ra ngoài quốc. Sau đó lại đánh điện gọi về viện lễ tình trạng khẩn trương lớp huấn luyện thu ngắn thời gian. Với bức điện này khi về nước «con mồi», mới lần mò bắt lại giây liên lạc để âm thầm phan lén toàn bộ tổ chức của giai nhân Huê. Dù... có yêu em đến mấy, cũng đành phải dứt tình em Vi... chuyện Lá Đa mà có chất CS đở lòm... bớ ai mà dám đùa dai với em để tan nát cuộc đời anh à!

Hiện toàn bộ hệ thống... xây dựng cơ sở du kích hợp pháp phát triển nhân mồi, để là nội ứng ở căn thượng tầng, của Cục Tình Báo Phan Gián đã bị ta bắt gọn. Nhờ thành tích vì ta công phu này, nên phía ta đã khám phá ra tất cả kế hoạch đầy hiểm độc về thủ đoạn gai người của cộng sản vào hàng ngũ ta. Giới chức ta đã khám phá thêm 3 cơ sở nội ứng mà thủ phạm là ba thanh niên, gốc là dân sửa xe đạp ở hệ đường Saigon. Họ đã được cán bộ cộng sản nắm vững nuôi dưỡng và giúp đỡ một thời gian dài, cho tiền đi học, để có bằng cấp rồi giới vào thụ huấn các trường sĩ quan của ta. Lúc ra trường rồi, chúng mới bí mật khai thác theo chức vụ và thẩm quyền của người bị móc nối mà đa số đều vô tình... trong là gặp ân nhân. — Huê — Saigon (14-6-72).

ĐI TÌM MANH MỐI

Lập tức, giới hữu trách đã cho sưu tra và tìm ra không khó khăn, lý lịch của giới chức này nhưng, thật là kinh ngạc, vì đương sự vừa lên đường xuất ngoại, để được thụ huấn đặc biệt về "chương trình mật mã và mở khóa mật mã".

Cuộc rượt đuổi con mồi, liền được huy động trong kích thước "ngoại giao quốc tế" vì phía ta e ngại, không muốn làm cho nước bạn thất mắc hoang mang, khi giới cán bộ... nắm trong trường hợp quá nguy hiểm như vậy.

Kế hoạch được tru liệu tức thời, một bản tin ngụy tạo, được gửi ra ngoại Quốc để xin cho «con mồi» về nước vì có người thân từ trận.

OAN HAY UNG?

Thế nhưng, khi thâm văn. Kê có tên trong số «nhân vật» được BV sấm xe; tậu đồ... lại tỏ vẻ kinh ngạc vì đương sự hoàn toàn không biết gì hết! Ôn lại mối liên hệ đương sự thành thật khai rằng mua thu 71, trên một chuyến bay từ Miền Trung về T.S.N, đương sự ngồi cạnh một giai nhân, tự giới thiệu là người của dòng họ hoàng tộc (?). Về đến Saigon, hai người tỏ lòng mến mộ nhau và sau mấy ngày hò hẹn, đi du dương tâm tình tình cũ, hai đã biến thành cặp tình nhân rất đàng tử. Cuộc gặp gỡ, kéo dài tới 2 tháng sau, đôi bên chỉ toàn trò chuyện ăn ai, chứ không hề đã động tới chính trị. Một ngày đầu tháng 1-72 người đẹp đã đưa đương sự về Huế để ra mắt, ông chủ ba bác và họ hàng bên phía nàng. Có ngày ông chủ lại là chủ tịch Mặt trận của Q. khu Trị Thiên V.C và bà bác lại chính là ủy viên kinh tài, có nhiệm

KHÓ TIN MÀ CÓ THẬT Luật ủy quyền rớt dài

vì vụ «tấn công minh tinh ca sĩ»

NHÀ HÁT TÂY CÔNG: Tuần trước Con Ong bắt mí vụ chiến đoàn cái bang tấn công chim sẻ máy bằng minh tinh ca sĩ. Không ngờ vụ này cũng lại ảnh hưởng đến Luật ủy Quyền vừa được Viện Bộ Lão đây lui xuống Viện choai choai.

CHỈ THIẾU CÓ MƯƠI PHIẾU

Theo tin tức báo chí thì sau một cuộc thảo luận rồi rạc như con người tại Viện Dưới, Luật ủy Quyền đã bị rớt dài vì chỉ thu được có 80 trong số 136 phiếu. Nếu như phe «ủy» mà hoạt động tích cực hơn, tranh thủ được độ mười phiếu nữa thì cục diện đã xoay chiều. Nhưng không nổi, búa đó đại bộ phận của phe «ủy» lại đang bị điên đầu vì bài báo của Con Ong, nên chẳng ai lo tranh thủ tranh chấp gì hết trơn hết trọi, bởi vậy thua là cái chắc!

CÁI BANG NHÀ BÁO NHẢY ĐONG ĐONG

Từ trên pháo đài Chuông Cu bác ông dòm ngó xuống, các quan sát viên chiến trường thấy rõ rằng ngay từ đầu phiên họp, đã có mấy Cái Bang «Ủy» cầm tờ Cen Ong chạy tới chạy lui, rồi cả đám kéo tới bao vây Bộ Tham Mưu của chiến đoàn và kết thúc chiến dịch «tấn công minh tinh ca sĩ». Cái Bang Bờ Lỡ và Cái Bang Đáo Mỏ khôn ngoan linh ra ngoài, để mặc Cái Bang Khoét Mát, Cát Mũi ngồi thẹn mặt ra chịu trận.

Trong lúc đó vừa nghe nói trong Bộ tham Mưu Chiến Đoàn có một

nhà báo. Cái Bang (bóc nhà báo) tưởng nói mình chưa chỉ đã nhảy lên đong đong, văng tiếng Đức tiếng Mèo tùm lùm. May sao có người rí tai «coi kỹ lại xem, chưa chắc đã phải cạy đầu» Cái Bang Nhà báo bèn lấy tờ báo ra coi lại, quả nhiên thấy ghi rõ «nhà báo dèch phải thợ viết» bây giờ chàng mới hạ mẩu zăng gõ xuống và thở ra cái khí! Chàng bèn lên mặt thầy đời, xông tới xía xoi Cái Bang Khoét Mát Cát Mũi «các cậu thể mà cũng đòi chỉ huy quân sự? Đã đánh lén mà còn để lộ mục tiêu thì chết cha đời, mặt mặt Cái Bang hết!»

Cái Bang Khoét Mát Cát Mũi biết mình cũng như một viên tướng bại trận, chẳng còn biết ăn nói sao đành cứ gục mặt xuống để nghe các bạn đồng phe lên lớp.

Ấy chính vì phe «ủy» còn mãi lo chính đồn nội bộ như vậy, nên phe «nông» được mặc sức thao túng trên diễn đàn, và kết quả như mọi người đã thấy.

Một lát sau, khi bàn qua «Luật ủy Quyền phân nào thôi», một Cái Bang chiến bại trong chiến dịch «tấn công minh tinh ca sĩ» bị lên lớp kỹ quâ đám ra nhứt đầu phải ra ngoài kiếm Ông ta li đòng uống. Thành thử, con số 80 lại tụt xuống 79, nhưng vẫn còn là đa số so với phe «nông» nhờ vậy mà «Luật ủy Quyền phân nào thôi» đã được ó kê đề đưa trở lên Viện Bộ Lão cầu chuyện bên lề rõ thật là lằng xet nhưng chính đó là sự thật một chầm phân chầm anh ơi!

Ma có bầu... chệt cổ cảm tử quân Cộng sản

Trong cuộc tiếp xúc với các thêm kích, thuộc đơn vị Nhảy Dù hiện đang đi song song với chiến đoàn 52 Bộ binh hành quân truy lùng đợt kích triệt hạ từng ổ kháng cự, mà CS đã trốn chệt từng ổ tam tam. ket định trên các ngọn cây để bắn sê Tuy này phải nằm tại chỗ tác chiến đến chết. Khi ta tiến vào từng mụi nhọp, phải đây 2 chiến sĩ phơ mình tiến đầu, để như «địch nổ súng, ngó hầu khám phá mục tiêu là ta nào vô thanh toán.

Mấy đêm qua, tại phân đất bao quanh khu Suối Tàu O — Khi quân ta đang ngaoáy tìm lết vô trận địa, thì... đột nhiên tuáy vang lên tiếng la ó, như người bị thọc tiết bị chệt cổ! Lúc đầu, ta để đặt cảnh giác, vì sợ địch giả đồ, để lừa ta lết vào tử địa.

Nhưng, khi đã thận trọng nghe ngóng và bao vây vùng đất ra âm thanh ghé rợn này, thám kích ta đã nhào đến dùng nhu đạo vô song để dâng, từng toán cầm tù địch bị xiềng dính treo các ngọn cây. Chúng được che chở khắp 4 phía, bằng bao cát xếp bao quanh. Bọn này dùng súng có máy ngắm rất tinh vi, khi bị bắt, lính V.C, vẫn còn bàng hoàng kinh ngạc, như tụi mìn hèn cả bọn đều khai rằng!

— Nửa tháng trước, nội bọn đớp

com muối, tuần rồi đớp gạo rang, mẩy ngày qua, khi thì chỉ đớp khoai luộc có khi thì gặm cả khoai sống. Ăn uống đã khổ cực như thế, lại thêm thân thân không hoàng vi... cứ chọp mắt một đũa ngũ, một đũa thức dựa lưng vào nhau thì... lại bắt gặp hàng chục bóng ma toàn là đàn bà đầu tóc rũ rượi và ghê rợn nhất là các hình bóng quái đản này đều trần truồng mình mẩy đầm máu bụng bự như cái trôn, hàm răng nhe dài như cái chạc cây. Và... giữa con mẹt nhồi mệ sáng, họ thấy rõ cái hàm răng chạc cây ấy cứ lừ lừ... chệt ngang cổ lính V.C!

Nhờ anh em cho biết, lính cộng sản đã xả súng bắn chết hàng trăm phụ nữ đang mang thai. Xác chết tan tành bao thai như chuột bao tử lòi phèo vung vãi trông kinh khủng. Phần đông lính V.C đều là loại nhóc con, đứ này bảo đứ kia rứt cục tất cả đều tin chắc là... các oan hồn mang bầu chệt tức trời, nên đã hóa thành đoàn binh ma quái hiện hình đời sự mau.

Cũng có thể, vì tâm thần bán loạn. Bọn VC thấy chết chóc quá nhiều nên thần hồn nát thần tính — tưởng là có ma bớp cổ — CON ONG chỉ ghi thuật lại đúng theo lời các nhân chứng... và xin miễn bàn lòng thông!

ĐI LUÔN

Thiên hạ đang bàn tán việc một ông Luật-Sư có cái biệt danh là «Mặt vụ». Lời nhiều người biết rằng ông ta đã cùng với đồng nghiệp N. H.T là 2 nhân viên mặt-vụ đặc lực dưới thời cố Nhu và là mối nguy cho hàng ngũ trí thức, vừa nghe phong phanh được đi làm Đại sứ, đã vội bán nhà bán tất cả động sản, bắt đặng sản, xe cộ của ông ta. Lúc nhớ trung gian dân mồi bán nhà, vợ lão, từng nổi tiếng hách dịch đời với hàng xóm, đã lên giọng ái cuộc ái quân rằng: «Phải bán tất cả vì sợ phải phục vụ đất nước một thời gian lâu, không ai trông coi cho!»

Thôi, cứ nói toạc móng heo rằng: Nay được đi hưởng on mư móc, vợ chồng con cái ta đong luôn, không thêm trở về đất nước đang quân quại vì chiến tranh này nữa!

Ồ! nên ngoại giao của xứ Mít! Gồm những nhà ngoại giao có Luật sư Mặt vụ nhà ta, ra đi chỉ để thụ hưởng, ra đi chỉ để chọn một quê hương khác để tận hưởng những lạc thú, thì đến bao giờ nước Mít mới khá được!

Cà phê đô nông

— CÀ PHÊ SỮA

Thế là ông Tổng Thần Lân lại cho dân Giao Chỉ uống cà phê sữa.

Cách đây vài tháng, lệnh cấm uống cà phê sữa, được ông Tổng bài tiết ra một cách rất ôn ào. Ông tuyên bố những lời bi ai, thống thiết, tỏ vẻ rất thương tới người già và con nít. Nhất là thương con nít. Sữa là một thứ độc quyền của con nít. Cái nùm vú là để cho con nít nó xài. Người lớn không được đụng tới. Để cho người lớn bú sữa chung với con nít, là một điều tối kỵ, vì sợ rồi đây, con nít đâm ra ghiền thuốc lá tất cả, thì còn gì là tương lai dân tộc.

Lệnh cấm của ông Tổng, đã được thi hành một cách triệt để. Các quán ăn, nhất là các quán ăn Ba Tàu, những nơi rất để nạt nộ để «nhâm xà», là những nơi được chú ý nhiều nhất. Các thầy dùi cui, được lệnh đưa những đôi mắt cú vọ để nhìn vào những ly nước buổi sáng của thực khách. Cứ thấy cái ly nào có màu đen đen, trắng trắng là lập biên bản ngay tức tức. Ly cà phê sữa bỗng đứng trở thành một món đồ quốc cấm, như thuốc phiện lậu hay là bã rượu lậu của quan Tây. Muốn hại một anh chủ quán nào, chỉ cần gói theo một tí sữa, kêu một ly cà phê đen để uống. Cà phê đen không phải là đồ quốc cấm, nên tự do bày hàng. Nhưng rồi lên bờ vào đây một tí sữa, để cho nó biến thành cà phê sữa, rồi biểu diễn nghênh ngang ra trước mặt các đấng dùi cui, là anh chủ quán có quyền... vô mặt. Bèn xảy ra một màn thông cảm tới bìu hoa lá. Không thông cảm được là sập tiệm.

Chỉ thương hại các thầy dùi cui. Đã phải làm bao nhiêu công việc như bắt lính, khóa xe đầu sái phép, trấn giữ mấy đầu cầu thông cảm, canh gác tòa báo để cho báo không phot lậu ra ngoài, lại còn làm một công việc phụ trội nữa là đi bắt cà phê sữa. Nhưng dù cho bận nhiều công tác đến thế, nhưng các thầy dùi cui, được mô tả rằng rất ư là siêng năng với công tác cà phê sữa. Nghe đồn rằng có một đứa, ngồi trong tiệm nước, uống một ly cà phê đen rồi đứng gác cây, tề ra cà phê sữa mà cũng bị điều tra rất kỹ. Mãi tới khi mang thứ cà phê sữa ấy đi phân tích, thấy không có chất sữa, mới được gửi tới nhà thương Bạc Hà.

Lệnh cấm và giải tòa bán cà phê sữa của ông Tổng Thần Lân, có liên quan gì tới sinh hoạt xã hội?... Nhiều kẻ cho rằng chẳng có gì. Nghĩ như vậy là... sai. Khi có lệnh cấm uống cà phê sữa mà muốn uống cà phê sữa, ta phải chờ lúc ông chủ quán đi ngang qua ban, giữ tay ông ta lại, che bàn tay vào mồm nói thì thầm «cho ly cà phê sữa nghe». Còn

bây giờ, ta có quyền ngồi ở bàn, nói vọng vào «cho ly cà phê sữa đi». Hai điều đó, cũng đủ nói lên sự khác biệt rồi...

Thứ sữa mà chúng ta thường dùng để uống cà phê sữa là sữa bò. Uống sữa bò buổi sáng, được kể như trường giả, thương lưu. Chẳng thế mà lại có câu «tối rượu sâm banh, sáng sữa bò»?... Tối rượu sâm banh thì kể ra hơi ít xảy ra, nhưng mà buổi sáng uống sữa bò, thì lại là thói quen của dân Giao Chỉ vì dân Giao Chỉ là một giống thương lưu và trường giả có một nửa. Uống sữa bò, có thể ngu và mọc sừng ở trên đầu như là... con bò. Bằng chứng là các cụ nhà ta, chẳng có ai uống sữa bò, nên rất ư là thông minh, chẳng có một thời nào lại xảy ra nạn kinh tế cà phê sữa bao giờ.

Một ly cà phê sữa nơi một quán cóc vỉa hè, mỗi buổi sáng, đã thành một thói quen mất rồi. Hình ảnh một bác lao công, một chị bán hàng, mỗi buổi sáng ngồi chồm hòm trên chiếc ghế, thưởng thức cà phê sữa đồ ra đĩa, được kể như một hình ảnh quen mắt. Cái lối ngồi uống cà phê giống như lúc ngồi đi cầu, là một lối ngồi đặc biệt, chỉ dân Giao Chỉ mới có. Cấm uống cà phê sữa, là vô tình hủy bỏ đi một truyền thống đặc sệt dân tộc tính. Muốn khôi phục truyền thống ấy, chỉ có một cái lệnh giải tòa không thì chưa đủ. Cần phải tìm người tài đức để giao phó nhiệm vụ khôi phục lại cái truyền thống đó. Đỡ mắt đi thì uống lắm. Đến như thứ đồ cổ nơi xứ Huế mà Nhà Nước của chúng ta còn giao cho nhà Văn Hóa Lão Mai đi tàn về nơi yên lành, thì cái truyền thống ấy, làm mất đi là có tội với dân tộc và với lịch sử.

Cũng một giống sữa bò, nhưng lại có rất nhiều nhãn hiệu. Có thứ sữa nhãn hiệu con chim. Có thứ mang tên ông già. Có thứ mang tên Kim Cương.

Nếu không nhìn nhãn hiệu, chỉ dùng cái lưỡi thôi, thì không ai đoán nổi, chẳng biết rằng mình đang bú sữa gì. Đành phải đoán một cách «chỉ là một» rằng, ta đang bú sữa con chim ông già kim cương...

Cũng chỉ vì ngu dốt như bò, nên tôi không hiểu nổi được ý nghĩa của tên nhãn hiệu những hộp sữa. Ông già, nhất định là không có sữa, nhưng sao lại có sữa ông già?... Con kim cương có sữa hay không, thì tôi không biết. Tôi chỉ còn giữ được một kỷ niệm về sữa con chim.

Thuở nhỏ, tôi được bố tôi sai tôi đi mua một hộp sữa con chim. Bố tôi đã dặn kỹ rằng, sữa con chim là sữa mang nhãn hiệu con chim, chứ con chim thì không có sữa. Nhờ sự giáo dục rất hung hãn như thế, mà tôi mua ngay được sữa con chim.

Tới lúc lớn lên, đi lính, một hôm phải đi khám bệnh. Bên cạnh tôi, cũng có một tên đi khám bệnh, mặt mũi nhàn nhò, trông rất khó thương. Trong lúc chờ đợi ông tu bíp, tôi nói chuyện với nó và hỏi nó bị bệnh gì. Nó bèn trả lời rằng nó đang mắc bệnh «con chim có sữa». Tới lúc đó, tôi mới hiểu ra được rằng, con chim cũng có thể cung cấp được sữa. Nhưng không chắc vì vậy, mà sữa ấy lại mang nhãn hiệu sữa con chim.

Thật ra thì sự cấm đoán uống cà phê sữa và sự giải tòa lệnh cấm uống cà phê sữa, đã làm mất đi nhiều uy tín của ông Tổng Thần Lân, theo như lệnh cấm ngày trước, với một cái thông cáo rất đẹp là muốn giữ giá sữa như cũ, để không phải tốn ngân sách trong việc tài trợ, nên mới cấm. Giữ sữa là để dành cho con nít, ông già và người bệnh. Người dân tuy rằng bị mất đi một cái thú, nhưng rồi cũng quen đi...

Nhưng rồi gần đây, các ông chủ hàng sữa và những ông chủ nhập cảng sữa, than phiền rằng còn kẹt tới cả ba trăm ngàn thùng sữa không bán được, sập đôi màu. Từ lúc than câu đó cho tới bây giờ, có lệnh giải tòa sự cấm đoán ấy cũng đã cả tháng. Có lẽ thì lúc này, sữa đã đổi màu rồi. Ông Tổng Thần Lân giải tòa lệnh cấm, nhưng lại tăng giá sữa thêm gần ba chục đồng một hộp. Như vậy là ông Tổng nghĩ tới quyền lợi của dân chúng, hay là nghĩ tới quyền lợi của các ông chủ kia, những bậc tỷ phú?... Lòng nhân đạo của sự để dành sữa cho con nít, ông già và người bệnh của ông Tổng đi vắng rồi sao?... Hay là vì quyền lợi của những bậc tỷ phú kia, mà ông Tổng bắt con nít, ông già và người bệnh cũng phải uống sữa với giá mới, tăng thêm lên gần ba chục đồng một hộp?... Ông Tổng Thần Lân không trả lời được rồi, vì ông là thần lảo, nên chỉ cần tặc lưỡi một phát, thì kể như mọi việc đều xong.

Những kho đàn cũ, người ta thường mang ra bãi Bàu Sen phá hủy. Thời gian phá hủy đó, thường có một thông cáo là «đồng bào thủ đồ cứ yên tâm khi nghe thấy những tiếng nổ lớn». Nay thì kho sữa cũ của các ông nhập cảng tỷ phú, cũng đã tìm được chỗ để tiêu hủy rồi. Đó là lệnh giải tòa cấm uống cà phê sữa. Như vậy cũng cần nên ra một thông cáo.

«Đồng bào cả nước, nếu uống cà phê sữa với thứ sữa đổi màu vàng đó, cứ yên tâm khi nghe thấy những tiếng nổ lớn. Nổ mà bay mùi thúi thì cũng không sao, vì đó chính là tác phẩm của nền kinh tế cà phê sữa».

ĐỀ HỨC CÀN

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn • Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

- QUÝ VỊ HẰNG THA THIẾT ĐẾN TIỀN ĐỒ TỔ QUỐC
- QUÝ VỊ HẰNG QUAN TÂM TỚI TƯƠI LẠI KINH TẾ VIỆT NAM
- QUÝ VỊ HẰNG MONG MỜI CÓ CƠ HỘI PHỤC VỤ ĐỒNG BÀO TRONG QUẬN :

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

- Để mỗi quận có một Ngân Hàng Nông Thôn,
- Chánh Phủ sẵn sàng trợ giúp về kỹ-thuật cũng như tài chánh, lại được hưởng nhiều ưu đãi.
- Vì thành lập Ngân Hàng Nông-Thôn là quý vị đã thực sự góp phần vào công cuộc phát triển hạ tầng cơ sở và củng cố nền kinh tế Quốc Gia.

Mọi chi tiết, xin liên lạc với :

NGÂN HÀNG PHÁT TRIỂN NÔNG-NGHIỆP

Số 7 kếp Bến Chương Dương, Sài Gòn
hoặc Chi Nhánh Ngân Hàng Phát Triển Nông Nghiệp đặt tại các Tỉnh trên toàn quốc.

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn • Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng

Nửa đùa nửa thật

◆ CỬU SỪNG

HÃY NÊU GƯƠNG SÁNG

Một nguồn tin rất kì và hấp dẫn vừa cho hay rằng, vì không còn vấn đề hoãn dịch vì lý do công vụ nên trong dịp chánh phủ gọi nhập ngũ lớp tuổi đôn quân, một số các đảng to đầu như Tổng Trưởng, Thứ Trưởng, Phụ tá Tổng Trưởng thuộc lớp tuổi 39, 43 cũng phải lên đường đi ác ẽ như mọi công dân khác.

Trước đây có ông Bửu Viên Phụ tá Quốc Phòng đã chuẩn bị ba lô vô trại nhập ngũ, nay lại sắp có thêm hai ông lớn nữa: ông Dương Kích Nhưỡng Tổng Trưởng Công Chánh và ông Trần Văn Viện Tổng trưởng Giao Thông và Bưu Điện.

Một khi ông Trần Văn Viện ra đi, đương nhiên mong sử Lâm Quan Thân, kỹ sư phụ tá, chuyên viên về cái vụ cấp tô-lô-phôn cũng đi luôn cho được việc.

Kề về lớp người tuổi trẻ thuộc lứa tuổi đôn quân xét ra hãy còn nhiều ghê lắm ở trong thành phần của đảng to đầu. Đại khái như ông Tổng Thân Lân, rồi ông Tổng Hà Xuân Trưng, ông Nguyễn Đức Cường và v.v...

Nghe nói ông Tổng Trưng sắp đưa ra một lô biện pháp mới kinh khiếp lắm. Và ông Tổng Thân Lân cũng có một vài sáng kiến mới đề bổ túc cho biện pháp kinh tế mùa thu.

Thời thì xin hai ông cũng nên đi nốt đi cho con cháu được nhờ. Nếu gương sáng như thế là xứng đáng được hoan hô lắm.

ĂN CƯỚP CƠM CHIM

Đa số các nhật báo ra ngày vừa qua đều phanh phui cái sự ăn cướp cơm chim vô cùng bỉ đĩ. Tiếp xúc mí báo chí, một số đồng bào tị nạn Cộng Sản tại Long Thành và một số Trường phòng đã than phiền Ty Xã Hội Biên Hoà lem nhem trong việc cấp phát thực phẩm cứu trợ. Họ cho biết rằng, bản kê khai đồ cứu trợ có ghi đầy đủ cá, thịt hộp, mì, sữa v.v... nhưng Ty Xã Hội chỉ cấp phát cho đồng bào gạo mà thôi. Ngay đến muối cũng không có. Riêng trẻ em sơ sinh, mỗi em một tuần ít nhất được 3 hộp sữa mà Ty này cũng phe lờ luôn.

Cũng theo sự tố cáo ấy thì nhân viên của Ty còn có thái độ hống hách, coi đồng bào nạn nhân như hành khất, mỗi khi phát gạo cho đồng bào. Và khi thấy các trường phòng không chịu ký tên vào biên nhận vì thiếu thực phẩm như đồ hộp, mì, sữa nhân viên Ty Xã Hội đã ngang nhiên nói: « Không chịu nhận gạo thì cho chết luôn! Các anh không ký thì tui này ký thay cũng được. »

Ui chao! Nếu quả như thế thì mấy cái bố đó đúng là muốn làm bố thiên hạ rồi còn chi. Đã ăn cướp cơm chim lại còn làm tàng, coi đồng bào như củ khoai sọ, coi cấp trên như củ khoai lang. Mai mốt nên kéo tuốt luốt về ngay Bộ Xã Hội mà làm vua cho rồi.

Ăn lèm bèm, ăn bớt của đồng bào đâu có khoái, đâu có được nhiều. Phải về chỗ tập trung đồ cứu trợ mà ăn thì mới đã.

Có điều rằng, ăn bần như vậy dễ bị thượng thổ hạ tả lắm. Không chết nay thì cũng chết mai thôi!

KHI NGƯỜI ĐẸP VƯỜN TRÀ NỔI GIẬN

Sau màn công du Huế Kỳ quốc, người đẹp vườn trà, tức bà nghị Thơ tức giai nhân Nguyệt Minh — đã hung hăng con bọ xít la làng rằng: « Nhà nước hãy gấp rút lôi cò, bọ con ông, cháu cha con nhà giàu tài phiệt, hiện đang phây phây đóp hít bên Mỹ mà lại phom phom nhẩy lên Ti Vi Huế kỳ đề... nó mồm chửi cha cuộc chiến thần thánh của quân dân anh dũng Miền Nam tự do. »

Bà Nghị Thơ, thừa nay chỉ khoái cười duyên và nói năng dịu dàng êm ả. Nay người đẹp vườn trà đã phải nổi điên... lên tiếng báo động như vậy, chắc hẳn bà đã thấy tận mắt quá nhiều chuyện khó người của bọn con nhà giàu đã đạo ngũ khỏi xứ sở lại giờ trở phàn phé cha anh chúng.

Nhà nước còn chờ gì không làm một quả sru tra, làm thế nào tóm cò được vài mạng, cò như cậu ấm cưng của tỉ phú La thành Nghệ và dăm bảy chú lỏi... có gốc bự. Phải buộc bọn chúng gấp trở về và phải đưa gấp chúng ra An Lộc. Nếu cần, bắt cả bọn đã lên Ti Vi Mèo đề phản chiến—nay về vác đạn cho lính vùng giới tuyến, mà không cho chúng được vinh dự cầm súng chiến đấu. Vì thực tế bọn phàn bội vong quốc này bất xứng... đề được mang danh chiến sĩ VNCH.

MÁY BẠN LÔNG LÁ XỨ QUẢNG KỶ CỤC QUÁ ?

Một giới chức cao cấp ở Quảng Ngãi về Saigon đã cho biết dân tình xứ Quảng chống cộng rất mạnh mẽ. Họ đã có mặt trận nhân dân kháng cộng, họ đã có sức mạnh của các đoàn thể có võ trang đề sẵn sàng

ăn thua với địch... Lại nữa người dân Nam Ngãi đã có quá nhiều kinh nghiệp xương máu đối với chủ nghĩa búa liềm nhờ vậy họ... đã dứt khoát ai thân Vem thì đi luôn còn thì... tất cả đều quyết thể không đội trời chung với bọn Mác Xít. Song, giữa khi thể đang lên cao giữa lúc lòng dân đang sôi sục — thay vì cần bơm thêm phần khởi cho họ vững niềm tin, thì... mấy đàn anh lông lá thuộc thành phần Cố vấn Mèo — lại trình diễn cái trò quá ư là vụng về. Trước hết là... Cứ mỗi buổi chiều tà thì đoàn Cố Vấn Mèo lại chèo lên trực thăng « phú lính » về Đà Nẵng ngủ đêm, Sáng ra lại bay về Quảng Ngãi, Hành động quá lộ liễu và thiếu ý thức ấy làm cho dân chúng đàm tiếu xôn xao!

Lại nữa trong tuần qua mấy chú lông lá, còn ngang nhiên biểu diễn màn thực tập cứu nguy cố vấn cũng thông giầy móc cổ—vấn khi gặp biến động lâm nguy! Máy bay Mèo đã trình diễn giữa thanh thiên bạch nhật, cũng móc, cũng leo, cũng nhào xuống cứu nguy cố vấn... Máy trò này ấu trĩ quá xá, tâm lý chiến đề đi mô! Rõ là bọn giàu mà nghèo.

GÀI MÌN VÔ XÁC CHẾT

Tại mặt trận Kontum, bọn cộng quân sau thời gian quấy đảo vô hiệu, nay phải đánh bài tầu mã, nhưng, khi lui quân, bọn đồ tề búa liềm đã chơi trò rất dã man, bằng cách gài mìn vào các thi hài của chiến sĩ ta. Và còn tồi tệ hơn nữa là gài cả chất nổ vào xác chết những ông già bà lão, đề... lừa lúc thân quyến kẻ bạc phước mò đến lấy xác cha mẹ, ông bà, thì... có dịp được đi luôn một chuyến tầu suốt về ngao du địa phủ!

Xưa nay, đối với xác chết dù là giữa trận mạc, dù là xác kẻ thù song nếu là con người tạm gọi là văn minh, tất nhiên, phải biết kính trọng người đã khuất. Theo luật quốc tế, khi đứng trước thi hài của quân thù, người lính khác trận tuyến, vẫn phải chào kính nghiêm chỉnh!

Ấy thế mà bọn Cộng sản bất chấp tất cả. Một nạn nhân đã oan thác vì súng đạn của chúng, lại phải chết tan xác, thêm một lần nữa vì mìn của Cộng sản! Những hành động quá dã man ấy đã khiến cho toàn dân Miền Nam thấy rõ là nếu cộng sản còn thì chúng ta khó mà sống nổi!

TINH THẦN TRÁCH NHIỆM ?

Có 3 chú Nhật Bún, bắt thần xuất phát từ La Mã đi tầu bay Pháp, đến phi trường Do Thái, rồi rút liền thanh « pho » chết tùm lum 27 mạng làm bị thương 72 kẻ khác! Cả nước Do Thái kinh hoàng xúc động! Tin sơ khởi cho biết: « 3 Cầm tử Nhật này, là tay sai của M.T. D.T.G.P. Á Rập đã hành động như vậy để trả đũa Do Thái, đã hạ sát 3 quyết tử quân Á Rập, trong 2 tuần trước. »

Bỏ qua mọi chi tiết khiến họ giết chóc nhau loạn xạ ngẫu. Ở đây nhà báo Giao Chỉ muốn nhắc đến cái gọi là « tinh thần trách nhiệm » của xứ người — cái món « trách nhiệm » mà nói đến ở nước ta... thì kẻ như đi vắng vĩnh viễn từ lâu rồi!

Trước hết, trong số 3 cầm tử Nhật đã chết hai, chỉ còn sống một. Hung thủ khai tên là Masuta Osako, 27 tuổi. Bỏ anh chàng này đang làm Viện trưởng trường đại học ở Đông kinh đã tức khắc xin từ chức và bỏ nghề dạy học, vì lý do « không dạy được con, đề nó trở thành sát nhân khát máu. »

Ông bố này còn trang trọng yêu cầu nhà nước Do Thái hãy xử tử gấp thẳng con mắt dạy của ông. Đây là về phần gia đình hung thủ. Còn về Chính phủ Nhật thì... Việc đầu tiên là, gửi thư xin lỗi chính phủ và quốc dân Do Thái. Tiếp đó một : ông trưởng Nhật, bay qua Do Thái bồi thường rất hậu hi từng gia đình nạn nhân bị thương hay bị thiệt mạng riêng với các góa phụ của các nạn nhân bị gục ngã trong vụ này — đều được lãnh 1200 đô la, mỗi tháng, lãnh hoài cho đến chết.

Người ta còn nhớ, cũng ở Nhật có xảy ra vụ 2 phi cơ đâm đầu vào nhau làm dân chúng bị tử thương lây lập tức Tổng trưởng không lực từ chức. Ở xứ Phi Luật Tân, một Cảnh Sát Viên... nhẩy say tát tai nhằm một linh mục. Lập tức Tổng trưởng nội vụ xin từ chức vì trách nhiệm liên hệ. Riêng ở xứ ta tinh thần trách nhiệm là một vấn đề ngớ ngẩn thẳng nào làm bậy, thẳng đó đi tù, sức mảy mà liên đới trách nhiệm, Còn khuya à!

TA ĐƠN ĐỊCH ĐƠN

Trong lúc, phía ta « đôn quân » gọi cả các khứa lão, tức đoàn lính « so giề » tức « khóm già » 43 niên, nay cũng thành chiến sĩ anh hùng... vừa đánh giặc vừa nốc thuốc ho bà lang Trọc! Thì... phía Cộng sản cũng đua a bắt chước ta « đôn... quân » nhưng, bọn khốn kiếp, « đôn » theo kiểu, liền bà đang làm cứu thương nay ra chôn mìn, giạt mìn, nhóc tí đang chạy giao thông, liên lạc, nay vác súng ngồi trên cây « bản sè ». Hòa thực nẫu bộp nay đôn ra làm trinh sát thám binh. Tụi nó « đôn » cả con gái, phụ nữ nhi đồng, phụ lão — đưa hết ra làm đàn thiêu thân hứng đạn... Nếu Võ nguyên Giáp còn cay cú kéo dài trận giặc thảm khốc này thì... trong tương lai gần đây — Bắc Việt... có thể biến thành bãi sa mạc không lồ vì hết bố nó cả người rồi!

Cảm cúm - Sổ mũi - Nhức đầu
Nhức răng - Đau nhức
Cấp thịt

HÃY UÔNG :

RHUMEX

(BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY)

NHÂN HIỆU
CON VÔI

Biếng ăn! Mất ngủ!
HÃY UÔNG :

SIROP REACTIN (BETA)

• ĂN NGON • MAU ĐÓI • LÊN CÂN NHANH CHÓNG
• ĐỀ NGỦ YÊN LÀNH • TRỊ MỌI PHONG NGŨA

Có bán tại các nhà Thuốc Tây

PHÚ ĐỀ GIAO CHI

CORNELL UNIVERSITY
SERIALS
SEP 1972

KINH NGHIỆM QUÝ

Nhiều độc giả chiến nạn C.O than phiền là họ bị hắt hủi ghê quá, chờ mãi chả thấy ma nào thêm đến thăm nom săn sóc gì hết, khiến họ bất tử và tinh thần đã lên cao không thua gì ngọn cỏ gió đùa. Bọn C.O rất lấy làm ngạc nhiên không tin. Vì hàng ngày cả báo chí lẫn đài phát hình phát tiếng nhà nước vẫn ra rả loan truyền về việc hết phải đoàn chính phủ này lại đến phải đoàn đảng phái kia, lực lượng họ đã chăm chỉ viếng thăm các đồng bào chiến nạn với những số bạc và tặng phẩm yểm trợ thật không lồ. Có cả chụp hình quay phim đài hoàng nữa, đâu phải chuyện áo gấm đi đêm! Bởi vậy bọn C.O bèn nổi máu đả nghị, cho là bọn tà oán lão khoét rày đúng là quân Vi Xi nằm vùng hoặc ít ra thì cũng bị địch giật giây, đã cố tình phân truyền xuyên tạc! Nhưng sau khi điều tra hơi sâu tí nữa, bọn C.O hối ngay, vì đã chột nghi oan. Số độc giả chiến nạn kể trên quả là người thuộc phe ta chăm phần chăm. Cũng như họ không hề xuyên tạc gì hết trời. Họ chỉ có mỗi cái tội là đã đại dốt đi tẩn về những nơi tương đối hẻo lánh, đường xá lưu thông không tiện lợi cho sự di chuyển cũng như có vẻ hơi kém bảo đảm an ninh, khiến các phái đoàn e ngại đành phải giả vờ không biết đấy thôi. Ấu cũng là một kinh nghiệm đáng quý cho dân đi tẩn vậy!

HỌA CÚT LÂM LÊ TÁI DIỄN BẰNG TRÒ "NĂM BÒ THÀNH BẦY BÓP"

Tuần rồi dân chúng nước Sài-gòn lại một phen sôn sào về nguồn tin khá hấp dẫn: Năm bò biến thành bầy bốp nói trong một cái nhắp nháy! Nghĩa là ai vô được một tấm giấy năm bò có hai con số dưới 77, thì lập tức sẽ có người tới "ăn năn" xin mua lại với giá...bây bốp. Lời hai trăm thấy rồi Hòa nên làm kẻ nhẹ dạ bị khích lệ trước việc đổi bạc ăn lời quá dễ này, đã chạy đôn chạy đáo cố lũng mua những tờ giấy bạc năm bò quý hóa đó để bán lại...lầm giàu. Họ cóc chịu nghĩ kỹ rằng: Giương cút còn kia! Mới năm ngoái chưa xa đã có bao gia đình bị nát tan điêu đứng vì họa cút Ba Tàu! Bọn chó đẻ đó bây giờ lại bày đặt trò mới, bằng quý kẻ hấp dẫn "năm bò thành bầy bốp" chính là để lừa lọc dân ta thêm một mớ bạc nữa ăm về Tàu vậy. Tội chúng đáng tru di ba họ. Bọn C.O mong bà con ta nên đề cao cảnh giác thật dữ tợn đừng để sập bầy Ba Tàu lần thứ hai, kỳ lắm!

MUỐN TẬN DIỆT THAM NHỮNG CỤ TƯỚNG PHẢI QUA THẨM AN-NAM

Theo nguồn tin hăng thông tấn U-Pi-Ai trào đình Ba Tàu đảo Đài Loan vừa ra lệnh cấm tuyệt giới công chức ăn lương nhà nước không được tới lui những hắc đốm như hộp đêm, trà thất, vũ trường hoặc các hàng quán có nữ chiêu đãi viên phụ trách tiếp khứa. Trào đình cụ Tướng biện minh cho sự cấm đoán này là để công chức khỏi tốn tiền và hại sức khỏe, nhưng trong thâm tâm ai cũng thừa biết rằng lý do chính là vì cái biện pháp ngăn ngừa con ma tham những vậy! Thật thế, kể về hình thức bên ngoài thì con ma tham những Ba Tàu xưa rày quả vẫn được coi là vĩ đại nhất thế giới: Đưa hối lộ đã giới mà đớp hối lộ thì lại càng bậc sư. Thậm chí cả cái lực địa Ba Tàu mệnh mông bát ngát mà cũng từng bị con ma tham những làm cho đi đứt trong có một sớm một chiều thì đã hiểu. Bây giờ sau gần ba chục năm nằm ghiền găm ngoài hải đảo, cụ Tướng mới thăm thía cái uy lực để sợ của con ma khôn lặn này, cụ vội tìm cách trị nó, kể đã là hơi trễ... nhưng còn kịp. Chỉ sợ cái sự cấm đoán của cụ tuy rất hay ở ngoài mặt, nhưng bên trong thiên hạ vẫn tìm cách "thông cảm" lẫn cho nhau thì sẽ hóa ra công tác không có mấy hồi. Chẳng tin cụ cứ chịu khó qua nước An Nam cộng hòa mà quan sát là thấy ngay. Nền thiết quân luật xứ này đang cấm kỹ nhiều thứ nhưng người ta vẫn lén lút thiếu gì. Mà phần đông vi phạm đều là dân An-Nam gốc Ba Tàu không à! Chả hạn những nhà tắm hơi, ở nhảy lầu, trà thất vũ sêc - xy chăm phần chăm trong miệt Chợ Lớn đó!

KÍU NGUY...THẮT HỌNG!

Từ ngày về màn việc tại đường Gia Long, cứ mỗi lần Tổng Thần Lân xuất hiện hoặc mở miệng tuyên bố đôi điều an ủi với cuộc dân đồng hồ, là y

như dân chúng lại một phen lo sợ thọt bị. Sự việc này đương nhiên đã trở thành một thói quen, một tục lệ bất di dịch đối với quần chúng nước An Nam Cộng Hòa. Hóa nên mấy ngày vừa qua cũng thế. Sau khi được ông Tổng Thần Lân tiết lộ, Nền kinh tế của ta sắp sửa sáng ngời không chịu được vì nhà nước sẽ tháo khoán một số bạc không lồ tới 3 tỉ để kiu nguy kinh tế... thì bàn dân thiên hạ bèn hồi hộp lo lắng! Họ nghĩ rằng 3 tỉ quả nhiên rất lớn, vì có nghĩa là tới 3000 triệu lộn chữ bộ đốn sao? Mà không lẽ cái món 3000 triệu đó bỗng dưng lại ở trên trời rớt xuống hay từ dưới đất chui lên? Thời nay làm cóc gì có chuyện phong thần diễn nghĩa ấy được! Vậy nó chỉ có thể xuất hiện từ trong quần chúng mà ra, hay nói theo văn phạm véc bờ thì là mỗi người phải xiết chặt giây lưng thêm tí nữa, để kiu nguy nền kinh tế liệt dương của ta được mau chóng phục hồi lại sự kiên cường, hung hãn...!

Cuối cùng điều suy đoán trên đã trúng phóc ngay boong: Tên hung thần vật giá lại vừa được ông Tổng Thần Lân cho xõng cũi leo thang thêm tí tí, xuyên qua mấy móm xàng, sửa...

BẦY QUÁ

Ê kíp nghị hơn tòa Đô Chánh vừa biểu diễn một màn nhớ ơn Quốc Tổ Đám nghị hôn hò hào phải lập đền thờ Quốc Tổ ở một nơi cố định, là vườn bông Tao Đàn, tục danh vườn Ông Thượng hay vườn Bờ Rô. Kéo mỗi năm đến ngày giỗ kỵ Tổ cứ phải lệch thếch rày đây mai đó hoài, Tổ sẽ mới căng, tổ mết, rồi tổ giận thì nguy lắm.

Lòng suy tôn Tổ Hùng Vương của ê kíp nghị hôn tòa Đô Chánh dữ đến như thế quả là một sự đáng quý, đúng ngay chân sách vở giáo khoa thư: Uống nước nhớ nguồn, ăn quả nhớ kẻ trồng cây! Vậy mà nhiều đũa khó tinh lại nhất định chê đám nghị hôn này là bọn đạo đức giả, hiểu đề bô vếu. Chúng lập luận rằng giữa lúc nền các bùm đang tàn phá rách bươm đất nước, đây đọa vô số đồng bào chiến nạn phải sống trong cảnh màn trời chiếu đất, mà những kẻ lãnh lương dân cử đêch thêm chú ý lại đi lo đến chuyện... Thượng cổ thời đại thì đúng là ô hai ai tai vậy!

Nghĩ thật bầy quá!

MƯA MỐC THẨM NHUẬN

Trong một buổi chiều hầu không có ăn tại hoàng cung mấy hôm vừa qua, đám cái bang thuộc hai ê kíp Độc Lập và Cộng Hòa đã được một phen nô gan nở ruột vì một câu tâm sự của bề trên. Số là giữa lúc khôn: khí thiên châu đang hết sức thâm mật đậm đà, một cái bang bỗng tiền ra trước sân rồng phủ phục tung hô rất đúng lễ nghi đoạn kính cần tâu rằng:

— Thần trộm nghĩ, nếu xa giá chịu khó tới Thượng bộ viện điều trần về tình hình Tổ Quốc lâm nguy thì chắc chắn đám bô lão ở đảng sẽ hoan hỉ từng phục in hết chúng thần không còn kẻ nào dám ngoan cổ nữa hết...

Nghe tâu như vậy, bề trên vội xoa tay lắc đầu:

— Không được! không được! Chư khanh đã giúp trăm rất nhiều trong việc ủy quyền. Nếu trăm ra Thượng Bộ điều trần thì chẳng những là thừa mà vô tích làm hư hao lu mờ bao nhiêu công phu phò trợ của chư khanh nữa. Thực tình trăm không nở thế!

Theo sự ghi nhận ngay tình của phái viên C.O, thì sau khi rời hoàng cung ra về, toàn thể đám cái Bang thuộc hai ê kíp kể trên đều lấy làm há hê sung sướng và không quên rí tai nhau: Mai này nếu phe ta thành công thì chém chết cũng sẽ có một sự mưa móc thẩm nhuận suốt lượt...

NHIỆM ĐỘC

Theo nguồn tin kém bảo đảm vừa cho biết, thì dường như nhà nước đang dự tính sẽ "yểm trợ" cho giới nữ công chức mỗi người một số bạc mặt khoảng từ hai đến ba xín đề may đồng phục NDTV mặc đi màn... cho hợp với nền không khí các bùm bấy giờ. Nguyên nhân có lẽ vì nhà nước nhận định rằng các nam công chức hiện đã mặc đồ NDTV ráo trội rồi, vậy không lý gì để nữ công chức bạn

ĐA DANH cầm tròn

đồ dài loè loẹt mãi, nom vừa không đều con mắt mà vừa... phản chiến quá!

Chưa chi bọn C.O đã lấy làm suy nghĩ và lo lắng nếu quả tin trên là đúng và sắp được mang ra thi hành. Bởi lẽ với tình trạng sinh hoạt Apollo hiện nay, món tiền yểm trợ hai ba xín may đồ, dù là may đồng phục NDTV soàng sính cho nữ công chức, cũng khó lòng mà đủ được. Vì hai ba xín thì chỉ có quyền may một bộ hoặc một bộ đồ rưỡi là tối đa! Trong khi hàng ngày người công chức dù nam hay nữ cũng phải vật lộn huỳnh huých với đồng giấy tờ sổ sách hay cái "đá cơ tự" đủ tám tiếng đồng hồ và liền từ từ suốt sáu ngày trong một tuần lễ. Nay bắt nữ công chức bạn đồng phục mà chỉ có trần xi một bộ đồ, rồi nước mưa từ ngoài ngấm vào và mồ hôi từ bên trong tiết mãi ra... thì e rằng bầu không khí ở những chốn công môn sẽ bị nhiễm độc rừng rợn không ít. Niềm lo lắng to bự của C.O chính là ở cái khoản đó!

ÔNG TƯỚNG HOÀNG LẠC ĐÂM SAU LƯNG CON ONG?

Đã từ lâu, có nhiều tin đồn một số Quan Đâu tỉnh, vì cần nâng bi lấy điểm nên ra lệnh cho thuộc cấp: hễ tờ Con Ong nào về đến địa phương nhà là cứ việc vô hết, đừng để lọt ra ngoài một số nào.

Bọn C.O Ông bèn âm thầm điều tra để còn an oản giang hồ. Lúc đầu tưởng lệnh trên chỉ được thi hành ở những tỉnh khi ho có gáy, không ngờ cách đây ít lâu, nhiều anh em tân binh quân dịch từ Trung tâm Quang Trung ra đã bắt mí cho bọn Con Ong biết tại vùng này báo Con Ong được coi như một thứ "quốc cấm", đừng ai nên bán, và cũng đừng đưa nào đọc mà bỏ mẹ! Vì thế mà các anh em đi kiểm đồ con mắt chẳng thấy một tờ Con Ong nào suốt mấy tháng liền. Thì ra ông tướng Hoàng Lạc đâm dao sau lưng Con Ong?

Nhóm C.O vừa sửa soạn lên tiếng thì may quá ông tướng Hoàng Lạc đã đi chỗ khác chơi để ông tướng Quảng về thay thế, Ông tướng Quảng nghe nói là một ông tướng rất "chịu chơi", hi vọng ông sẽ không đâm lên vết xe đổ của ông tướng Lạc!

NHA TRANG XUẤT HIỆN NỮ QUAI LÔNG HÀNH NHƯ VÔ TẮC THIÊN?

Nhiều giới chức thăm quven từ Nha Trang về Thủ Đô cho biết: tại thành phố thơ mộng và mav mẩn nhất nước ta. Vì chưa bị chiến cuộc hồi thăm hiện đang xuất hiện một Vô tặc Thiên quyền hành thủ đoạn còn rùng rợn khủng khiếp hơn con sư tử Cái Trần Lê Xuân thời đệ nhất Cộng Hòa.

Mụ Vô Tắc Thiên quyền hơn cả ông Tướng. Cớ nhiên bà phải dựa vào bóng của mấy ngôi sao nào đó (?) Đại công ty của Vô Tắc Thiên còn có mụ nữ quái, xuất thân là mụ bán sôc chè nay là nữ tỉ phú nhờ các áp phe bất chính không lẽ coi luật pháp xứ này như pha luân. Mặt khác, trong hàng ngũ nữ quân sư có hạng của Vô-Tắc Thiên còn có mụ chủ nhà may mà tiệm may này chỉ là tấm bình phong nguy trang cho cơ sở trao đổi hàng lậu, của tổ chức quốc tế này.

Vô Tắc Thiên thường mạo xưng là V. 2 của một ông Tướng... bựt đất!

CON ONG xin báo động nghiêm chỉnh đề Tướng Quân thận trọng, coi chừng "cháy" luôn danh dự vì hạng đàn bà loại thần danh đó mô như mụ Vô Tắc Thiên Nha Trang.

Quản nhiệm: ĐOÀN VĂN GIÁO

In tại nhà in DÂN NGUYỄN

54 Võ Tánh Sài Gòn

Một số 20đ. Một tháng 80đ. Một năm 960 đồng